

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР КАНАДИ МАРК КАРНІ СКЛАВ ПРИСЯГУ

Новий лідер Ліберальної партії Канади Марк Карні склав присягу і офіційно став прем'єр-міністром країни після відставки Джастина Трюдо. Церемонія відбулась 14 березня в офіційній резиденції гене-

рал-губернатора (представника британського монарха) Канади у Рідол-Голл.

Марк Карні став першим в історії Канади прем'єр-міністром без політичного досвіду чи досвіду роботи в уряді. До цього він працював у центральному банку Канади та Британії, а також позаштатним радником Трюдо.

Більшість міністрів зберегли свої посади, зокрема міністр оборони Білл Блер і міністерка закордонних справ Мелані Жолі.

Також до уряду повернулась Христия Фріланд, яка звільнилась на знак протесту проти економічної політики Трюдо. Вона очолить Міністерство транспорту і внутрішньої торгівлі.

Фото: «СВС»

Олена Шевчук, «Кореспондент»

ПРОДОВЖЕННЯ ПІДТРИМКИ УКРАЇНИ

(ОПУ). — Президент України Володимир Зеленський провів телефонну розмову з Прем'єр-міністром Канади Марком Карні.

Голова держави привітав Марка Карні зі вступом на посаду та подякував за підтримку України, її суверенітету й територіальної цілісності, а також відзначив внесок Канади у військову допомогу, підтримку енергетики та спільну з партнерами роботу для наближення справедливого і тривалого миру.

Одна з ключових тем розмови – посилення тиску на росію. Прем'єр-міністр поділився своїм баченням того, як необхідно збільшити санкції проти москви. Зокрема, ішлося про тотальні санкції проти тіншового танкерного флоту та банківського сектора.

Володимир Зеленський і Марк Карні також обговорили гуманітарний аспект гарантій безпеки для України, який охоплює віднов-

лення нашої держави та підтримку економіки після закінчення війни.

Окрема увага – українській тематиці під час головування Канади у «Групі семи». Серед іншого, ішлося про результати зустрічі міністрів закордонних справ G7, яка відбулась 12-14 березня в Канаді, та сильне підсумкове комюніке. Президент України та Прем'єр-міністр Канади домовилися взаємодіяти в різних форматах і на різних рівнях, щоб зробити співпрацю ще більш предметною та практичною.

Крім того, обговорили розвиток двосторонніх відносин. Канада зацікавлена у військово-промисловій та оборонній співпраці. Голова держави зазначив, що за час цієї війни Україна набула великого досвіду у виробництві засобів РЕБ, далекобійних ракет і дронів та готова до спільного виробництва.

УМИВАЮТЬ РУКИ

Із багатонаціональної групи, яка розслідує злочини росії під час її вторгнення в Україну, включно із діями очільника кремля владіміра путіна — США виходять.

Про це повідомило видання «The New York Times».

Мова йде про Міжнародний центр з переслідування за злочин агресії проти України (ІСРА), який створили для притягнення керівництва росії, а також її союзників у Білорусі, Північній Кореї та Ірані до відповідальності за агресію, яка порушує суверенітет іншої країни і не розпочата в цілях самооборони.

За даними співрозмовників «NYT», ознайомлених із ситуацією, про вихід США з цієї групи Міністерство юстиції США вже проінформувало європейських посолів.

За Тарасом Здоровилом, «Україна молода»

ТРИ ФУНДАМЕНТАЛЬНІ РЕЧІ, НА ЯКІ УКРАЇНА НЕ ПІДЕ НА МИРНИХ ПЕРЕГОВОРАХ

Міністр закордонних справ Андрій Сибіга назвав три фундаментальні речі, які Україна не обговорюватиме на майбутніх перемовинах про завершення війни. У інтерв'ю «РБК-Україна» він сказав, що ці речі не можна зачіпати.

Перша – це територіальна цілісність і суверенітет. Україна ніколи не визнає окуповану територію.

Друга – це те, що жодна країна не може впливати на рішення України про членство в союзах і Альянсах, будь то НАТО, ЄС чи інше об'єднання.

росія, як відомо, неодноразово ставила ультиматум, щоб Україна не вступала до НАТО.

Третя – це обмеження обороноздатності України.

«Тому це фундаментальні речі, про які знають наші партнери. росія має бути притягнена до відповідальності. Це все елементи всеосяжного миру. І я нагадаю, вони теж були прописані у нашій Формулі миру, вони віддзеркалюють ті підходи, які визначають нашу позицію на міжнародній арені», – сказав міністр.

За Іриною Лисогор, «ЛВ.ua»

ПОВЕРНІТЬ СТАТУЮ СВОБОДИ

Французький депутат Європарламенту Рафаель Глюксманн вважає, що США повинні повернути Франції Статую Свободи, подаровану Парижем у XIX столітті.

Про це він сказав на з'їзді своєї партії «Place Publique» 16 березня, передає «Європейська правда» з посиланням на «AFP».

У своїй промові Глюксманн звернувся до «американців, які обрали сторону тиранів», маючи на увазі адміністрацію Дональда Трампа.

«Ми збираємося сказати американцям... які звільняють дослідників за прояв наукової свободи: "Поверніть нам Статую Свободи". Ми подарували її вам, але, очевидно, ви її зневажаєте. Тож їй буде просто чудово тут, з нами», – вважає політик.

Також євродепутат розкритикував позицію США стосовно повномасштабного вторгнення росії в Україну і закликав «до демократичного опору» для протистояння ультравісним силам.

Фото: Вікіпедія
«33 канал»

ЗБРОЯ І ТИША НА МІСЯЦЬ

Спільна заява за підсумками зустрічі делегацій України та США у Джидді

(ОПУ). — 11 березня 2025 року у Джидді, Саудівська Аравія, за люб'язної гостинності Спадкоємного принца Мухаммада бін Салмана Сполучені Штати та Україна зробили важливі кроки на шляху до відновлення надійного миру в Україні.

Представники обох країн високо оцінили хоробрість українського народу, який захищає свою державу, і погодилися, що зараз настав час розпочати процес встановлення тривалого миру.

Українська делегація вкотре висловила глибоку вдячність від імені українського народу Президенту Трампу, Конгресу США та народу Сполучених Штатів за те, що вони уможливили значущий прогрес на шляху до миру.

Україна висловила готовність прийняти пропозицію США щодо негайного запровадження тимчасового, 30-денного режиму припинення

вогню, який може бути продовжений за взаємною згодою сторін, за умови прийняття та одночасного виконання російською федерацією. Сполучені Штати доведуть до відома росії, що взаємність з боку росії є ключем до досягнення миру.

Сполучені Штати негайно скасовують паузу в обміні розвідданими та відновлюють безпекову допомогу Україні.

Делегації також обговорили важливість гуманітарних зусиль як частини мирного процесу, зокрема під час вищезгаданого режиму припинення вогню, включно з обміном військовополоненими, звільненням утримуваних цивільних осіб та повернення примусово переміщених українських дітей.

Обидві делегації погодилися визначити склад своїх переговорних груп і негайно розпочати переговори для досягнення стійкого миру,

який забезпечуватиме довгострокову безпеку України. Сполучені Штати зобов'язалися обговорити ці конкретні пропозиції з представниками росії. Українська делегація вкотре наголосила, що європейські партнери мають бути залучені до мирного процесу.

Насамкінець президенти обох країн домовилися якнайшвидше укласти всеосяжну угоду про розробку критичних мінеральних ресурсів України та гарантувати довгострокове процвітання й безпеку України.

Голові Державного департаменту США подарували ікону на ящику з-під набоїв

Марко Рубіо отримав незвичайний подарунок від Андрія Сибіги. 11 березня 2025 року українська та американська делегації провели наради у Саудівській Аравії. Ключовою темою стала війна в Україні. Міністр закордонних справ України Андрій Сибіга під час переговорів української та американської делегацій у Джидді подарував голові Державного департаменту США Марко Рубіо ікону Богородиці. Особливістю цієї ікони є те, що вона виконана на ящику з-під набоїв.

Ікони на ящиках з-під набоїв — це мистецький проєкт київських художників Софії Атлантової та Олександра Клименка. Його головною ідеєю є перетворення смерті, символом якої є ящик з-під зброї, на життя, яке символізує ікона. Проєкт був представлений ще 2015 року на території Софії Київської. Відтоді ікони, написані на ящиках з-під набоїв із зони бойових дій, експонувалися в 40 містах світу на понад 60 локаціях, зокрема у Вашингтоні, Берліні, Варшаві, Відні та на Сицилії.

«Фейсбук» Андрія Сибіги «CREDO»

ТРАМП ПРО «РУЙНІВНІ» ПОКАРАННЯ ДЛЯ РФ

росію можуть очікувати "руйнівні" покарання, якщо вона вирішить продовжувати війну. Про це заявив президент США Дональд Трамп під час спілкування з журналістами, повідомляє "BBC".

"Є речі, які ви можете зробити, які не будуть приємними у фінансовому сенсі. Я можу робити речі у фінансовому плані. Це було б дуже погано для росії. Я не хочу цього робити, тому що я хочу миру". Ці "фінансові речі" можуть бути "руйнівними"

для москви", — зазначив Трамп.

За його словами, наразі всі наближаються до того, що можливо щось зробити у відношенні війни в Україні. При цьому, на його думку, колись "складна" українська сторона змінила своє мислення.

"У мене був хтось (Зеленський — ред.), хто, здавалося, не хотів миру. Тепер він погодився на мир. Тож побачимо", — сказав Трамп.

Інна Літвин, «Кореспондент»

МЕР ВЕНЕЦІЇ НАГОРОДИВ УКРАЇНЦЯ, ЩО ВРЯТУВАВ ПОРАНЕНОГО ТУРИСТА

Мер Венеції Луїджі Бруньяро відзначив нагородою українського військового Яніса Терещенка, який врятував чоловіка після ножового поранення. Про це італійський урядовець повідомив у соцмережі "X".

Українець був у відпустці з дружиною та сином в італійському місті, де врятував життя перехожому: надав медичну допомогу молодому тунісцю, що стікав кров'ю після ножового поранення.

Голова міста прийняв його і подарував книжку з історією Марко Поло, табличку з венеціанським левом та квитки Музею природознавства.

"Завдяки аптечці, яку завжди носить із собою, та його оперативності він зупинив кровотечу, допомагав йому до приїзду допомоги. Моя особиста вдячність і подяка всієї Венеції за цей великий жест людяності, мужності та альтруїзму", — наголосив Бруньяро.

Він також висловив від імені всього міста солідарність українському народові та висловив надію на досягнення тривалого миру.

Терещенко розповів, що відколи прийшов на службу, завжди носить із собою аптечку, зазначає італійське видання "Corriere della Sera".

"Ми, українці, навчилися піклуватися один про одного: мусимо бути готові негайно втрутитися, якщо вибухне бомба. Це була проста операція для мене, але якби я не був там, цей хлопець би помер, тому що він втрачав так багато крові зі стегна, і кожна секунда була вирішальною", — пояснив український військовий.

Уродженець Одещини додав, що після відпустки повернеться захищати свою землю від ворога.

Фото: «Кореспондент»
Максим Липчанський, «Кореспондент»

ЛІГА УКРАЇНЦІВ КАНАДИ
відділ Етобіко/Міссісага та
ЛІГА УКРАЇНОК КАНАДИ, відділ Етобіко

ВЛАШТОВУЮТЬ

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

у неділю, 6 квітня 2025 року
о год. 1:00 по полудні
в домі ім. Тараса Шевченка
за адресою: 482 Horner Ave, Toronto.

Присутність членів обов'язкова, гостям раді.

Згідно зі статутом, якщо на означений час не прибуде відповідне число членів, Загальні збори почнуться півгодини пізніше при будь-якій кількості членів.

Управи ЛУК відділів в Етобіко

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

дому ім. Тараса Шевченка
на вул. 482 Horner Ave., Етобіко

відбудуться
у неділю, 6 квітня 2025 р.
о год. 3:00 по полудні
у власних приміщеннях.

Участь членів обов'язкова, гостям раді.

Управа Дому

ВРУЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Президент України Володимир Зеленський і перша леді Олена Зеленська взяли участь у церемонії вручення Національної премії України імені Тараса Шевченка 2025 року.

Голова держави привітав лауреатів і відзначив, що голос українських митців говорить світові правду про війну, підтримує людей у середині країни та в майбутньому розповідатиме про нові часи мирної, сильної й безпечної України.

«Щиро дякую кожному митцю, який став частиною нашої спільної справи – боротьби за майбутнє України. Дякую тим багатьом діячам культури, які безпосередньо долучилися до Сил безпеки й оборони. Дякую тим артистам, які постійно відвідують наших воїнів на передовій, проводять в Україні та за кордоном благодійні за-

ходи, збирають кошти й закривають потреби того чи іншого підрозділу. І дякую всім тим митцям, які присвячують своє життя творенню заради інших», – зазначив Володимир Зеленський.

Цьогоріч Національну премію імені Тараса Шевченка в номінації «Література» присуджено поетові Юрію Іздрику за книгу «Колекція».

Кінорежисер-постановник Олександр Санін, оператор-постановник Сергій Михальчук та композиторка Алла Загайкевич отримали премію в номінації «Кіномистецтво» за повнометражний фільм «Довбуш».

У номінації «Візуальні мистецтва» премію здобула художниця Жанна Кадірова за персональну виставку «Траекторія польотів».

Лауреатами премії в номінації «Декоративно-прикладне мистецтво» стали майстри

петриківського розпису Валентина Карпець-Єрмолаєва, Андрій Пікуш, Марія Пікуш та Наталія Рибак за мистецький проєкт «Петриківський розпис: на захисті ідентичності».

Премію в номінації «Музичне мистецтво» отримала авторка та виконавиця Богдана Півненко за створення концертних програм 2019-2024 років.

Також у номінації «Музичне мистецтво» премію здобув композитор Олександр Шимко за сакральну містерію «Вирій».

Лауреатом премії в номінації «Публіцистика і журналістика» став журналіст Павло Казарін за проєкт «Публіцистика воєнного часу в інтернет-виданні «Українська правда».

У номінації «Театральне мистецтво» премію отримав режисер-постановник, автор

лібрето до опери «Лис Микита», балету «Тіні забутих предків», модерн-балету «Пізнай себе» й театралізованої кантати «Псалми війни» у Львівській національній опері Василь Вовкун.

Директор Львівської опери, колишній актор театру в Чернівцях, віддав Шевченківську премію на дрони для ЗСУ

Директор Львівської опери, колишній актор театру в Чернівцях, віддав Шевченківську премію на дрони для ЗСУ.

Про це повідомив Уповноважений із захисту державної мови Тарас Кремень.

Василь Вовкун — єдиний серед Шевченківських лауреатів часів російсько-української війни, хто віддав преміальну грошову винагороду на підтримку ЗСУ, а саме на

дрони для 24-ої окремої механізованої бригади імені короля Данила.

"Вражений шляхетним вчинком Василя Вовкуна — лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка. Він не тільки щиро підтримує присутнього на церемонії Президента України Володимира Зеленського та його дружину Олену, а також своїх дітей та онуків, подякувавши рідній Львівській опері. Так гарно про свою дружину, яка була поруч, міг сказати тільки справжній чоловік. Честь і повага, дорогий пане Василю. Ви — справжній Шевченківський лауреат", — йдеться у повідомленні.

Фото: «Фейсбук» Тараса Кременя

Анна Семьонова, «Молодий буковинець»

«ТРОЯНСЬКИЙ КІНЬ» ПУТІНА: ЧОМУ В ЄС ВТОМИЛИСЯ ВІД ВІКТОРА ОРБАНА

«Троянський кінь» путіна: чому в ЄС втомилися від Віктора Орбана
pastedGraphic.png

Прем'єр-міністр Угорщини Віктор Орбан часто опиняється в ізоляції в Європейському Союзі, особливо після початку конфлікту. Він практично єдиний, хто чинить опір спробам Заходу допомогти Києву, і єдиний, хто відкрито закликає скасувати санкції ЄС проти росії.

З поверненням його ідеологічного союзника Дональда Трампа в Білий дім Орбан, можливо, сподівався, що його вплив на європейські справи зросте. Однак у реальності він виглядає більш ізольованим, ніж будь-коли, оскільки ослаблення трансатлантичного альянсу змушує європейські країни згуртуватися, пише "Bloomberg".

Орбан неодноразово блокував рішення ЄС, що вимагають одностайного схвалення всіх 27 країн-членів. Угоди про надання фінансової та військової допомоги Україні, а також санкції проти росії проходили тільки

після того, як Орбан домагався певних поступок. Це ускладнювало процес вироблення єдиної позиції ЄС з глобальних питань і випробовувало на міцність консенсусний підхід до прийняття рішень всередині блоку.

На відміну від більшості союзників Угорщини, Орбан підтримує тісні відносини з російським президентом владіміром путіним і стверджує, що росія не становить військової загрози для ЄС. Він називає війну в Україні конфліктом "двох слов'янських країн" і вважає, що фінансова та військова підтримка Києва лише затягне і загострить бойові дії.

З цієї причини він позиціонує свою адміністрацію як "єдиний миролубний уряд у ЄС", звинувачуючи решту членів блоку в розпалюванні війни. Орбан також заявив, що повернення Трампа до влади має підштовхнути ЄС до припинення допомоги Україні та відновлення діалогу з путіним.

Різкий поворот Орбана викликав звинувачення в шантажі з боку його партнерів по ЄС.

Інші уряди блоку, за винятком, можливо, Словаччини, вважають, що військова перемога росії в Україні зміцнить путіна після його неогрунтованої агресії та послабить безпеку Європи. Деякі союзники Угорщини почали сумніватися в її відданості спільним цінностям ЄС, а сам Орбан все частіше сприймається як "троянський кінь" путіна.

Угорщина стала єдиною європейською країною, яка проголосувала разом зі США проти резолюції ООН, що засуджує російське вторгнення в Україну. Орбан також привітав Трампа після його конфлікту з Володимиром Зеленським у Білому домі 28 лютого.

ЄС готується до можливої торговельної війни з адміністрацією Трампа і розглядає найбільше переозброєння з часів холодної війни. У зв'язку з цим посилюється необхідність пошуку ефективнішого механізму, який не дозволить Орбану блокувати термінові рішення.

Недавні ініціативи, оголошені пре-

зидентом Єврокомісії Урсулою фон дер Ляєн, не вимагають одностайного схвалення всіх країн-членів. Серед них 150 мільярдів євро нових позик, розширення фінансових можливостей країн ЄС для збільшення військових витрат.

Тим не менш, з низки критично важливих питань одностайність як і раніше необхідна. Це стосується, наприклад, продовження санкцій проти росії, які автоматично закінчуються наприкінці липня, якщо не будуть продовжені, а також питання про збір сотень мільярдів євро на оборону через спільні позики.

Президент Литви Гітанас Науседа заявив після саміту 6 березня, що прийшов час навчитися запобігати блокуванню рішень однією людиною. Міністр закордонних справ Фінляндії Еліна Валтонен підкреслила необхідність створення "коаліції бажаючих", щоб обійти внутрішню опозицію всередині ЄС.

«Хвиля»

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- Після повернення Дональда Трампа у Білий дім та покращення відносин між Москвою і Вашингтоном статки російських мільярдерів зросли на \$16,5 млрд.
- Канадська провінція Онтаріо у понеділок, 10 березня, оголосила про збільшення на 25% вартості електроенергії для трьох американських штатів. Таке рішення було ухвалене у відповідь на запроваджені президентом США Дональдом Трампом мита. А вже 11 березня Дональд Трамп у «Truth Social» написав: "Оскільки в Онтаріо (Канада) встановили 25% мита на електроенергію, що надходить до Сполучених Штатів, я доручив своєму міністру торгівлі додати додаткові 25% мита (піднявши загалом до 50%) на всю сталь і алюміній, що надходять до США з Канади".
- П'ятеро мільярдерів, які висловили підтримку Дональду Трампу на другий президентський термін, з того часу сукупно втратили 209 мільярдів доларів.
- Найбільші компанії Німеччини не збираються повертатися в Росію, незважаючи на можливе завершення війни в Україні та зняття санкцій.
- США повідомили про припинення фінансування деяких проєктів офісу ООН з прав людини, включаючи в Україні. Програми будуть скорочені або закриті в рамках масштабного перегляду витрат на іноземну допомогу. Про це повідомила речниця Верховного комісара ООН з прав людини Равіна Шамдасані.
- Президент США Дональд Трамп заявив, що запросить президента України Володимира Зеленського відвідати Білий дім. "Я думаю, є велика різниця між останнім візитом (Зеленського, — ред.) в Овальний кабінет — це повне припинення вогню, на яке погодилась Україна. І, надіюсь, Росія погодиться теж", — сказав Трамп.
- Директор Міжнародного агентства з атомної енергетики (МАГАТЕ) Рафаель Гроссі вважає, що ситуація на Запорізькій АЕС залишається нестабільною. Все через постійні обстріли України.
- Україні необхідно надати гарантії безпеки. Такий крок не дозволить російському диктатору Володимиру Путіну порушити потенційну мирну угоду. Про це заявив прем'єр-міністр Британії Кір Стармер.
- Окружний суд Гельсінкі (Фінляндія) у п'ятницю, 14 березня визнав засновника і колишнього командира військового угруповання "Русич" Воїслава Тордена (Яна Петровського) винним у скоєнні воєнних злочинів в Україні та засудив його до довічного ув'язнення.
- Генерал-лейтенант Кіт Келлог, якого президент Дональд Трамп призначив своїм спеціальним посланником з питань України і Росії, був відсторонений від переговорів про припинення вогню, що викликало здивування як у Вашингтоні, так і в Києві. Дописи в мережі «X» і повідомлення в «Politico» і «Newsweek» підтверджують те, чого багато хто побоювався: адміністрація Трампа перетасовує свою колоду, а розумну людину з військовим досвідом відсуває на узбіччя. Для України, де кожне тактичне рішення є питанням виживання, це може свідчити про тривожні зміни в підході Америки до завершення війни.
- "Єдина реальна гарантія існування України та існування мирної Європи — це Збройні Сили України. Головна річ, яку категорично не можна обговорювати в переговорах з США, ЄС і Росією — це будь-які послаблення, зменшення чи обмеження ЗСУ. Не можна дати згорнути нашу армію до розміру миротворчого контингенту з гігантом-людоджером під боком. Якщо ми на це погодимось, територія не матиме жодного значення, як і будь-які гарантії безпеки. ЗСУ мають бути сталою величиною серед усіх перемінних у формулі майбутнього миру", — написав перший заступник голови партії "УДАР Віталія Кличка", голова ЦВК партії Артур Палатний.
- Росія вважає, що НАТО становить загрозу для неї в Балтійському регіоні — Естонії, Латвії та Литві. Це стосується, зокрема, російських портів і судноплавства, заявив помічник президента РФ та колишній секретар Ради безпеки РФ Микола Патрушев. Кремль використовує риторику захисту національної безпеки для обґрунтування своїх імперських амбіцій, які супроводжуються гібридною війною, що включає кібератаки, дезінформацію та інші заходи для дестабілізації регіону.

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

МИ ПІДТРИМУЄМО

 Історичні проекти та культурні заходи	 Медичні та гуманітарні проекти	 Важливі видання
 Документальні фільми	 Концерти та музичні записи	 Молодь та спорт
 Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки	 Громадські заходи, конференції, семінари	 Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

forum TV

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
 вівторок - 11 PM*
 субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтарію Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА
YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL
Канада: \$75 Canada: \$75

STANDARD MAIL
Канада: \$100 Canada: \$100
3CA: \$120 USD USA: \$120 USD
міжнародні: \$250 international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

САМОГУБСТВО КАПІТАНА АМЕРИКА

Бачення своєї країни не просто найкращою, але й головною силою добра в світі – основа ідентичності громадян США. Про це всі популярні комікси, книги, фільми. Це їх національний міф. Американці врятували Європу у Першій світовій війні, світ в Другій та Холодній війнах, розправилися з головними злодіями історії Гусейном та Бен Ладеном. Іноді це робили грубо, з помилками, але врешті досягали бажаного «геппі енду». Капітан Америка послизнувся, коли, не завершивши місії, утік з Афганістану. Але він продовжував жити в свідомості американців, а після початку повномасштабного вторгнення росії повернувся, щоб діяти.

Капітан Америка взяв на себе роль не лише захисника українців, але й організатора інших у допомозі Україні. І навіть попри те, що ця допомога могла і мала б бути швидшою і більшою (це важливо для нас), для американців визначальним було повернення їх країни до ролі рятівника слабшого від сильнішого

злодія.

Зараз замість цієї історії, яка зрозуміла і мила душі більшості американців, Трамп пропонує цілком іншу, де все ще є добро і зло, але Америка обирає того, хто виглядає сильнішим, навіть попри те, що він – зло.

Трамп не намагається переконати своїх громадян, що насправді путін добрий, тому американці мають обрати його бік. Досить того, що він сильний (у нього є карти!) і може бути корисним. А слабких можна ігнорувати (вони мають бути чемними і покірними). Можливо, такий чітко артикульований цинізм і є дещо схожим на «gealpolitik» (хоч насправді співпраця з росією підважує міжнародний вплив США), але він цілком руйнує уявлення американців про самих себе, в тому числі серед прихильників Трампа.

Адже коли він казав про швидке завершення війни, навіть вони від нього очікували не просто її припинення через ламання слабшого, якого взялися захищати, а саме перемогу над злом в стилі капітана

Америки. Тим часом, супергерой знімає знайомий костюм і перетворюється в Скруджа МакДака. Його значно гіршу, карикатурну версію, бо у цього жадібного стариганя, крім доларів в очах, були моральні обмеження в бажанні заробити, хай накинені ззовні.

Трамп, який знущується із попередника за Афганістан як вияв слабкості, політикою щодо України демонструє світові та громадянам США не лише брак сили країни, якою керує, але й цілковиту втрату нею ціннісних орієнтирів. Тих, що закладалися у фундамент США батьками-засновниками, яких більшість американців, незалежно від політичних вподобань, вважає визначними президентами.

Без цих орієнтирів Америка не лише не стане «знову великою», але й втратить внутрішню цілісність і почне тріщати.

Капітан Америка не просто послизнувся, а розігнавшись мчить у прірву.

Володимир В'ятрович

«В УКРАЇНІ ТРАМП ПОВТОРЮЄ ПОМИЛКУ З АФГАНІСТАНОМ»

Президент Дональд Трамп повторює помилки, яких він припустився в Афганістані, коли не долучає президента України Володимира Зеленського до переговорів про припинення війни його країни з росією.

Як інформує "CNN", про це заявив конгресмен від Республіканської партії Дон Бейкон. "Це жахлива помилка — не запросити українського лідера на переговори. Ми вже це бачили. Я пам'ятаю, як адміністрація Трампа вела переговори з талібами без афганського уряду. Це дуже послабило афганський уряд", — наголосив він.

У 2020 році адміністрація Трампа уклала угоду з талібами, яка передбачала повне виведення військ США з Афганістану до травня 2021 року, якщо угруповання дотримуватиметься певних зобов'язань, зокрема відмови у наданні притулку Аль-Каїді. Проте здійснене адміністрацією Байдена виведення військ пішло шкереберть: таліби взяли під контроль великі міста швидше, ніж очікували американські урядовці, а навчені та оснащені США афганські сили не змогли чинити значного опору.

Зараз, на тлі наслідків напруженої зустрічі в Овальному кабінеті між Зеленським і Трампом, українські

та американські високопосадовці зустрічаються в Саудівській Аравії, щоб обговорити війну, але сам Зеленський не буде присутній на зустрічі.

"Україна — наш союзник. Вони хочуть бути частиною Заходу. росія — наш ворог, і потрібно, щоб ця адміністрація нарешті затирила це", — сказав Бейкон.

Конгресмен розкритикував загальний підхід адміністрації Трампа до відносин із Зеленським та президентом росії владіміром путіним, заявивши, що виборці-республіканці критично ставляться до дій Білого дому.

"Вони поводяться з путіним наче в оксамитових рукавичках, натомість з нашими союзниками — жорстко, немов у їжакових. Мушу вам сказати, що я чую це звідусіль, але особливо багато республіканців в Омага, яким не подобається те, що вони бачать", — сказав Бекон.

Він зазначив, що міжнародні гравці ставлять під сумнів, чи США досі є лідером вільного світу.

"Багатьом лідерам і людям в усьому світі, включаючи республіканців у Небрасці, здається, що ця адміністрація відходить від спадщини, яку створили президенти від Республіканської партії, зокрема Двайт Айзенгавер та Рональд Реген", — на-

голосив Бейкон та закликав США проводити зовнішню політику, згідно з якою Сполучені Штати відстоюють свободу.

Він вважає неправильною зовнішню політику, яка повністю побудована на реалізмі чи трансакціонізмі, де питання ставиться у вигляді: "Що ми від цього отримаємо?".

Натомість, за його словами, він віддає перевагу зовнішній політиці, що поєднує в собі реалізм, захист США та ідеалізм, де американці є лідерами, які відстоюють свободу, вільні ринки та верховенство права.

Бейкон сказав, що коли мова йде про путіна, важливо мати "ясний погляд" і "моральну чистоту".

"путін вторгся в Україну. Він убив усіх своїх політичних опонентів. Він намагався вбити попереднього українського прем'єр-міністра. Він бомбардує міста. Він посилив бомбардування міст після того, як президент Трамп був жорстким щодо президента Зеленського. Ми граємо на руку путіну, і я думаю, що це є руйнівним для нашої національної безпеки і наших зовнішніх відносин на довгі роки. Тому я дуже стурбований", — сказав він у інтерв'ю.

«NEWSUA»

«Я ОСОБИСТО БАЧИВ, ЯК РОСІЯНИ РОЗСТРІЛЮВАЛИ ВЛАСНИХ СОЛДАТІВ»

Двоюрідний брат віцепрезидента США Джей Ді Венса, Нейт Венс, два з половиною року воював за Україну. На фронті він особисто бачив, як росіяни розстрілювали власних солдатів.

Про це повідомляє "24 Канал" з посиланням на інтерв'ю Венса для "CNN".

Брат Ді Венса розповів про участь у війні

Нейт Венс розповів, що досвід участі у війні в Україні дав йому "унікальну перспективу", якої немає у більшості американців.

За словами Венса, він особисто бачив, як російські окупанти розстрілювали власних військових, коли ті відступали з поля бою.

«Це траплялося настільки часто, що можна вважати це їхньою політикою щодо відступаючих солдатів. Ці люди "пожирають" своїх. Їм байдуже, що ми думаємо. Вони нам не союзники. І ніколи ними не будуть. Принаймні, в найближчому поколінні», — сказав він.

В інтерв'ю Венс також розкритикував можливе зняття санкцій проти росії з боку США. За його словами, країна-агресорка протягом останніх трьох років зміцнювала свій військово-промисловий комплекс.

Нейт Венс провів в Україні три роки, з яких два з половиною воював у складі української армії. У складі батальйону "Вовки да Вінчі" він брав участь у боях за Куп'янськ, Бахмут, Авдіївку та Покровськ. Незадовго до інавгурації свого брата Джей Ді Венса на посаді віцепрезидента у січні 2025 року Нейт Венс полишив ЗСУ.

За словами Нейта, Джей Ді Венс ніколи не намагався дізнатися про його історію на передовій, і він розчарований його ставленням до цієї війни. Американець розповів, що він кілька разів намагався зв'язатися зі своїм братом і навіть залишив повідомлення в офісі Венса. Однак відповіді на нього не було.

"Ді Венс — хороша людина, розумна. Коли він критикував допомогу Україні, я думав, що це тому, що він мусить подобатися електорату, і це частина політичної гри. Але те, що вони зробили з Зеленським було засідкою з абсолютною недоброчесністю", — прокоментував інцидент в Овальному кабінеті колишній військовий.

Нейт зауважив, що родинні зв'язки не змусять його змиритися з тим, що Джей Ді Венс своєю проросійською політикою сприяє вбивствам його товаришів.

Поліна Буянова, «24 канал»

КРЕМЛЬ ВІДРЕАГУВАВ НА ОБОРОННІ ПЛАНИ ЄС

У москві бачать потенційну загрозу у зв'язку з планами "мілітаризації" Євросоюзу і змушені будуть "вжити заходів у відповідь". Про це сказав речник кремля дмитрій пєсков.

"Вся ось ця мілітаризація відбувається в основному проти росії, це, звичайно, потенційно може бути темою для нашого глибокого зане-

покоєння і для того, що виникне необхідність вжиття відповідних заходів для забезпечення нашої безпеки", — заяв ив він.

На думку пєскова, Євросоюз позиціонує росію як головного противника, але він не пояснив, чому ж так сталося. Адже раніше Європа була головним торговельним партнером рф.

"Така конфронтаційна риторика та конфронтаційні опрацювання, які ми зараз бачимо у Брюсселі та в європейських столицях, звичайно, серйозно дисонують із настроєм на пошуки шляхів мирного врегулювання навколо України", — додав пєсков.

Костянтин Катишев, «Кореспондент»

ІСТОРИЧНА ПРОМОВА МАКРОНА – НОВА ЕРА ЄВРОПИ: ЧОМУ В РОСІЇ ІСТЕРИКА ТА ЯК РЕАГУЄ СВІТ

5 березня президент Франції Макрон звернувся до нації, а водночас і до Європи та всього світу з тими словами, які й чекають від сильного та відповідального лідера. Промову Макрона вже називають історичною, а в москві вона викликала занепокоєння та спричинила істерика в голови російського МЗС сергея лаврова.

Світ вступив у нову еру, де росія – загроза Європі

За кілька годин після звернення президента США Трампа до Конгресу зі своїм зверненням виступив Еммануель Макрон. Темою його промови стали глобальні безпекові загрози для Франції та Європи.

Що сказав Макрон у своїй історичній промові у зверненні до нації:

- росія зараз і на роки вперед стала загрозою для Франції та Європи. Вона вже перетворила конфлікт в Україні на глобальний.
- Мінські угоди, до яких апелює команда Трампа, не працюють – росія їх порушувала, тому нині мирним угодам з росією не можна довіряти.
- "Агресивність росії не знає меж. Вона продовжує озброюватися, витрачаючи понад 40% свого бюджету на військові потреби". До 2030 року росія планує мобілізувати 3 мільйони солдатів і побудувати 4 тисячі танків, 300 винищувачів – це виклик безпеці Європи.
- росію потрібно примусити до миру, мир повернеться тільки з "втихомиреною росією".
- Мир не може бути побудований за будь-яку ціну і під російським диктатом, і не може бути капітуляцією України.
- Виникли нові умови, коли Європа більше не може спиратися на США, як гаранта своєї безпеки.
- "Залишатися глядачами (під час російської агресії проти України – "24 Канал") було б божевіллям. Ми маємо зараз прийняти рішення для України, для безпеки французів, для безпеки європейців". Тому розміщення контингентів європейських військ в Україні не виключається. Водночас у Франції – найефективніша армія в Європі. На наступному тижні Франція збере начальника штабів країн, готових "гарантувати майбутній мир в Україні" для фіналізації конкретного плану дій.
- Дали старт дискусії про використання ядерної зброї Франції для захисту всього ЄС.
- США мають бути покарані економічно за шантаж із митами.
- Майбутнє Європи не має вирішуватися у Вашингтоні чи москві. Незалежно від того, чи вдасться досягти миру в Україні швидко, держави Європи мають самі озброюватися та зміцнювати спільну оборону — заради миру та стримування ворога.

Франції потрібно подвоїти власний оборонний бюджет

Промова Макрона сталася напередодні дуже важливих подій – 6 березня у Брюсселі відкрився саміт країн ЄС, на якому обговорюють подальшу стратегію підтримки України.

Саміт відбувається у новій реальності, про яку також казав Макрон, – США "вмили руки" і залишили Європу сам на сам з путіним. Тому нині вона має сама вирішувати, що буде далі. І бажано швидко. Тому слова Макрона варто розглядати також і як черговий "чарівний пендель".

Водночас він не заводить і самій Франції. Макрон неодноразово говорив про плани своєї країни подвоїти оборонний бюджет до 2030 року, але цього не здійснити без скорочення бюджетних витрат на "соціалку" та інші статті. Тобто це будуть непопулярні рішення і вони точно матимуть

свою ціну.

З іншого боку, ми живемо в новій реальності, де Трампа за скасування допомоги Україні критикує права популістка з давніми зв'язками з путіним – Марін ле Пен, а лідер її партії пан Барделла скасовує свою участь на конференції консерваторів у США через зловживання її учасників "римськими салютами". Значить, реальність загрози почала доходити буквально до всіх.

Можливо, швидше дійде і до євробюрократів, від яких залежить майбутнє плану "ReArm Europe" з переозброєння ЄС на 800 мільярдів євро, про який також буде говорити у Брюсселі Урсула фон дер Ляєн.

Що передбачає план "ReArm Europe"

- зняття обмежень на збільшення національного дефіциту заради збільшення витрат на оборону;
- 150 мільярдів євро у вигляді позик на інвестиції в оборону (протиповітряна та протиракетна оборона, системи боротьби з безпілотниками та військова мобільність);
- зняття табу на перенаправлення коштів, призначених для програм регіональної політики ЄС, на витрати на оборону;
- дозвіл Європейському інвестиційному банку фінансувати воєнні проекти.

Ухвалення плану "ReArm Europe" здійснить мрію Макрона та дасть зробити те саме іншим. Наступною своє слово має сказати Німеччина. Там наразі тривають коаліційні переговори, й майбутній канцлер Фрідріх Мерц обіцяє запустити програми переозброєння Бундесверу на 200 мільярдів євро. Також все зробить неважливим "вето" від умовної Угорщини, адже рішення будуть ухвалювати окремо на рівні держав.

Так, ви все правильно зрозуміли – сильні, красиві та надзвичайно потужні слова вже пролунали. Залишилося лише наповнити їх конкретними справами.

Як на промову Макрона відреагували в росії та ЗМІ

У росії сергей лавров вже назвав заяви президента Франції агресивними та навіть порівняв Макрона з Наполеоном. На думку росіянина, Макрон "продовжує справу Наполеона, який сподівався підкорити росію, маскуючи свої наміри".

Нагадаємо лаврову, що Наполеон – національний герой Франції й порівняння з ним – це не критика, а визнання сили. А сила – це те, чого нині вочевидь бракує Європі, хоча вона має все для цього. Навіть без американської "ядерної парасольки".

Це лідерство для майже 500 мільйонів громадян, 20 трильйонів євро ВВП, сотень тисяч військових, тисяч сучасних літаків і двох не надто великих, але цілком достатніх ядерних арсеналів саме й пропонує президент Франції. І тепер ми точно знаємо, що його нарешті почули.

Г'ю Шофілд, паризький кореспондент "BBC", зазначає, що у своїй промові Макрон "намагався дати французам зрозуміти всю серйозність теперішньої ситуації: вперше з часів Другої світової Європа має постояти сама за себе".

За його словами, "Макрон прагне підготувати Францію до важкого вибору". А його заклик до того, щоб Європа самотужки готувалася до власної

оборони, означає "реіндустріалізацію оборонного сектора та залучення величезних коштів" у цю галузь.

"Досі ядерне стримування Франції використувалося виключно як гарант національного суверенітету, але Макрон сказав, що можуть відбутися дискусії щодо розширення ядерної парасольки на інші країни", – пише аналітик, згадуючи тезу Макрона про можливу "колосальну зміну ядерної доктрини Франції в межах переосмислення європейської оборони".

У "CNN" зауважують, що слова Макрона про "нову еру" для Європи свідчать про "зростання втоми через зміну тону президента США Трампа у напрямку зближення з москвою". Тому "непередбачуваність президента США та швидкі рішення про демонтаж давніх домовленостей" вичерпують терпіння світових лідерів.

"CNN" також вважає "критично важливим" для України нинішній саміт у Брюсселі 6 березня, де "європейські лідери знову спробують перехопити контроль над переговорами щодо війни в Україні в "перетягуванні каната" проти США та росії".

В іншому матеріалі "CNN" акцентує на готовності Франції "розглянути можливість захисту європейських союзників своїм ядерним арсеналом". Там вважають, що ці тези "з'явилися після того, як майбутній канцлер Німеччини Фрідріх Мерц виступив за переговори з Францією та Великою Британією – двома ядерними державами Європи – щодо розширення їхнього ядерного захисту".

"Коли в прайм-тайм вечірніх новин усі телеканали перемикаються на Єлисейський палац під звуки Марсельези, ситуація серйозна. Звернення президента Макрона відповідало цій традиції. Менш ніж за чверть години він поставив співвітчизників перед фактом нової загрозливої ситуації та закликав їх долучитися до потреб оборони своєї країни та Європи", – акцентує "Frankfurter Allgemeine Zeitung" у Німеччині.

Тим часом "Politico" називає звернення Макрона попередженням про те, "що відносний мир, яким Західна Європа насолоджувалася після закінчення Другої світової війни, схоже, закінчився і що континент має підготуватися до майбутнього, зміцнивши власну оборону".

Розворот Трампа до росії відновлює географію холодної війни та повернення "східної" та "західної" Європи, пише "Financial Times". Керівник Інституту досліджень безпеки Європейського Союзу Стівен Евертс вважає, що це може виглядати, як "початок кінця" НАТО.

"Стаття 5 НАТО зобов'язує країни-члени захищати будь-якого члена, який зазнав нападу. Найімовірнішим місцем нападу є країни Балтії", – наголошує автор. Водночас Трамп заявив, що дуже прихильний до Польщі. Однак на питання про країни Балтії він ухилився від прийняття зобов'язань.

Це означає, що поняття "європейська оборона" схоже на страхову програму для людей, які живуть у зоні урагану, в якій люди, які мають платити найбільше, не живуть у цій зоні.

"Хороші суспільства цінують життя своїх громадян, але у війні це швидше недолік. У сьогоднішній Європі, де 20-річні можуть очікувати, що проживуть до 80 років, ціна смерті надзвичайно висока. Якщо європейські війська коли-небудь вирушать до Вільнюса, вкрай праві проросійські партії одразу вимагатимуть "миру" (тобто капітуляції)", – переконаний автор.

Водночас журналіст упевнений у тому, що Європа знайде гроші для фінансування України. І навіть зможе перевершити путіна за витратами. Однак його головна перевага — "готовність проливати російську кров".

Емал Набі, Костянтин Довгань, «24 канал»

ВИКОНАТИ ГАРАНТІЇ БУДАПЕШТСЬКОГО МЕМОРАНДУМУ ЗАКЛИКАВ ВАЛЕНСА ТРАМПА І ІНШІ ЛІДЕРИ «СОЛІДАРНОСТІ»

Колишній президент Польщі Лех Валенса, Збігнєв Буюк, Адам Міхнік та інші лідери «Солідарності» звернулися до американського лідера Дональда Трампа із заявою на підтримку України.

Вони закликали Сполучені Штати виконати свої гарантії, які вони надали разом із Великою Британією в Будапештському меморандумі 1994 року.

Повне звернення лідерів «Солідарності» до президента США Дональда Трампа:

“Ми з жахом і обуренням переглядали репортаж про вашу розмову з президентом України Володимиром Зеленським. Ваші очікування щодо проявів поваги та вдячності за матеріальну допомогу, надану Сполученими Штатами Україні, яка бореться з росією, вважаємо образливими. Вдячність належить героїчним українським воїнам, які проливають кров, захищаючи цінності вільного світу. Саме вони вже понад 11 років гинуть на фронті в ім’я цих цінностей і незалежності своєї Батьківщини,

яку атакувала путінська росія. Ми не розуміємо, як лідер країни, що є символом вільного світу, може цього не бачити.

Нас також вразило те, що атмосфера в Овальному кабінеті під час цієї розмови нагадувала нам ту, яку ми добре пам’ятаємо з допитів у Службі Безпеки та судових засідань у комуністичних судах. Прокурори й судді, діючи за наказом всевладної комуністичної політичної поліції, також пояснювали нам, що всі козири в їхніх руках, а в нас жодного. Вони вимагали, щоб ми припинили свою діяльність, аргументуючи це тим, що через нас страждають тисячі невинних людей. Вони позбавили нас свободи й громадянських прав лише тому, що ми не погоджувалися на співпрацю з владою і не виявляли їй вдячності. Ми шоковані тим, що ви, пане президенте, поставилися до президента Володимира Зеленського подібним чином.

Історія XX століття показує, що щоразу, коли Сполучені Штати намагалися дистанціюватися від демократичних цінностей і своїх єв-

ропейських союзників, це ставало загрозою для них самих. Це усвідомив президент Вудро Вільсон, коли у 1917 році ухвалив рішення про вступ Сполучених Штатів у Першу світову війну. Це усвідомив президент Франклін Делано Рузвельт, коли після атаки на Перл-Гарбор у грудні 1941 року вирішив, що війна за оборону Америки відбуватиметься не лише на Тихому океані, а й у Європі, в союзі з державами, атакованими Третім Рейхом.

Ми пам’ятаємо, що без президента Рональда Регена і фінансової підтримки Сполучених Штатів було б неможливо довести до розпаду імперію радянського союзу. Президент Реген усвідомлював, що в радянській росії та підкорених нею країнах страждають мільйони поневолених людей, у тому числі тисячі політичних в’язнів, які платили свободою за свою боротьбу на захист демократичних цінностей. Його велич полягала, зокрема, в тому, що він без вагань назвав срср «Імперією зла» і рішуче вступив з ним у боротьбу. Ми перемогли, і сьогодні у

Варшаві, навпроти посольства США, стоїть пам’ятник президенту Рональду Регену.

Пане президенте, матеріальна допомога – військова та фінансова – не може бути еквівалентом крові, пролитої за незалежність і свободу України, Європи та всього вільного світу. Людське життя безцінне, його неможливо оцінити грошима. Вдячність належить тим, хто приносить жертву своєю кров’ю та свободою. Для нас, людей «Солідарності», колишніх політичних в’язнів комуністичного режиму, що служив радянській росії, це очевидно.

Ми закликаємо Сполучені Штати виконати свої гарантії, які вони надали разом із Великою Британією в Будапештському меморандумі 1994 року. У цьому документі міститься чітке зобов’язання захищати територіальну цілісність України в обмін на відмову від її ядерного арсеналу. Ці гарантії є безумовними: там немає жодного слова про те, що така допомога є предметом економічного обміну”.

«33 канал»

ТРАМП РОБИТЬ ЄВРОПУ ВЕЛИКОЮ ЗНОВУ: ЯК ПОЛІТИКА США ЗМІНЮЄ СТАРИЙ КОНТИНЕНТ

Президент США Дональд Трамп забезпечив найбільший стимул для європейської інтеграції з часів холодної війни. Він ніколи не отримає Нобелівську премію миру. Але Трамп міг би стати сильним кандидатом на премію Карла Великого, яка щорічно вручається людині, яка зробила найбільший внесок у європейську єдність, пише Гідеон Рахман для "Financial Times".

Президент США загравав з росією, підриває довіру до НАТО, погрожує ЄС тарифами та підтримує ультраравих у Європі. Все це мало мобілізуючий ефект на Європейський Союз. Фундаментальні кроки до більшої європейської інтеграції, які десятиліттями перебували у застої, тепер зрушилися з мертвої точки, зазначає автор.

"Є три ключові напрямки, за якими варто стежити. Перше — європейська оборона; друге — спільний європейський борг; третє — усунення

розриву між Великою Британією та ЄС", — пише Рахман.

Багато європейських лідерів погоджуються з тим, що Америка при Трампі тепер становить загрозу, хоча небагато готові сказати це вголос з дипломатичних причин. Вони також усвідомлюють, наскільки сильно їхня залежність від американської військової підтримки, сформована за вісім десятиліть трансатлантичного альянсу.

"Йдеться не лише про гроші. Найнебезпечніша залежність пов’язана з американськими технологіями та озброєнням. Європейці бачать, у яку складну ситуацію потрапили українці після рішення адміністрації Трампа припинити постачання розвіданих і озброєнь. Тому Європа проводить політику за двома напрямками: необхідно максимально відтермінувати припинення американської військової підтримки, але при цьому готуватися до цього моменту якомога швидше",

— зазначив Рахман.

Саме цим пояснюється рішення, прийняте недавно, дозволити Європейській комісії залучити 150 млрд. євро для розвитку оборонної промисловості ЄС. Нові витрати, ймовірно, будуть зосереджені на тих галузях, де залежність Європи від США особливо велика, наприклад, у сфері протиповітряної оборони.

"Остання "послуга" Трампа Європі — прискорення післябрекзитського зближення між ЄС та Великою Британією. Кір Стармер та Еммануель Макрон, лідери Великої Британії та Франції, вже тісно співпрацювали з питання України. Вони могли б сформувати потужний тріумвірат з Мерцом", — звертає увагу оглядач.

Рахман пише, що на шляху до більшої європейської інтеграції, звісно, буде чимало розбіжностей і перешкод. Франція та Німеччина вже сперечаються про те, як саме повинен витратитися новий оборонний фонд

ЄС. Кожне таке зіткнення підживлюватиме скептицизм тих, хто стверджує, що Європа ніколи не зможе домовитися.

"Однак на шляху до створення Європейського об’єднання вугілля та сталі в 1950-х і єдиної валюти в 1990-х також виникали серйозні сумніви та труднощі. Тим не менш європейські лідери досягли свого, оскільки політична необхідність домовитися була надто велика. Всі великі кроки вперед в європейській інтеграції відбувалися в результаті геополітичних потрясінь — спочатку після закінчення Другої світової війни, потім після завершення холодної війни. Тепер же, завдяки Трампу, ми спостерігаємо кінець трансатлантичного альянсу. У минулі два рази Європа відповіла на виклики силою та винахідливістю. Вона зможе зробити це знову", — підсумовує оглядач.

«Хвиля»

ВОЛОДИМИР ЗЕЛЕНСЬКИЙ ЗАПРОПОНУВАВ «КРОКИ ДО МИРУ»

Президент Володимир Зеленський під час засідання Європейської ради у Брюсселі подякував європейським лідерам за підтримку України та збереження єдності попри виклики світової політики. Він представив перші кроки для досягнення справедливого й тривалого миру. Про це мовиться у виступі голови держави у четвер, 6 березня.

Він повідомив, що переговорні команди України та США відновили роботу, а вже наступного тижня очікується важлива зустріч.

Два кроки до миру

Зеленський наголосив, що Україна прагне миру

з першого дня війни, а єдина причина її продовження — дії росії. За його словами, Москва має довести готовність до завершення війни зокрема припиненням атак на енергетичну та цивільну інфраструктуру та зупиненням військових операцій у Чорному морі.

Звільнення полонених як жест довіри

Президент акцентував, що для початку діалогу необхідно повернути українських полонених.

"Українцям, європейцям, американцям потрібно відчувати, що росіяни не обманюють. Звільнення полонених може стати першим кроком до довіри", — заявив Зеленський.

Озброєння для України

Президент України наголосив, що будь-які питання, що стосуються безпеки України та Європи, мають розв’язуватися лише з їхньою участю.

Також Зеленський привітав зусилля Європейської комісії з переозброєння Європи та підтримав план "ReArm Europe".

"Оборонні кошти в межах цього європейського плану мають зміцнити всі частини Європи, і я закликаю виділити значну частину на виробництво озброєнь в Україні — наші промислові потужності найшвидші та найактуальніші з огляду на сучасні безпекові загрози", — сказав Голова держави.

Анна Лиса, «Кореспондент»

КОНЦЕРТ-ВШАНУВАННЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА «ТАРАСОВИМИ ШЛЯХАМИ» У ТОРОНТО

Хор «Діброва»

Хор «Дзвін»

Молодіжний ансамбль «Пролісок»

Дитячий хор «Жайвір»

Іван Стефанюк в ролі Шевченка

Гурт «Кобзарі»

Капела бандуристів ім. В. Зелінської

9 березня 2025 року у Торонто, Канаді, відбувся величавий концерт-вшанування Тараса Шевченка «Тарасовими шляхами», організований Ансамблями Співки Української Молоді, осередок Торонто, Лігою Українок Канади та Лігою Українців Канади, відділи в Торонто з участю учнів та вчителів українських шкіл під егідою Шкільної Ради КУК Торонто.

У концерті взяли участь творчі колективи Ансамблів СУМ Торонто: молодіжний ансамбль «Пролісок» (диригент Олеся Коник, музичний супровід Лариса Кухаренко), хор «Діброва» (керівник Олеся Коник, музичний супровід Лариса Кухаренко), хор «Дзвін» (керівник Антон Єрецький, музичний супровід Оксана Скіра), дитячий хор «Жайвір» (керівник Олеся Коник, музичний супровід Оксана Скіра).

Захопили увагу глядачів своїми виступами кобзарі та бандуристи, які створили особливу атмосферу вшанування нашого Кобзаря: гурт «Кобзарі» (керівник заслужений артист України Віктор Мішалов) та капела бандуристів ім. В. Зелінської (музичний керівник Оксана Зелінська-Шевчук).

Особливо зворушливими і надихаючими були виступи учнів і вчителів українських шкіл, які представляли Шкільну Раду КУК Торонто. Шевченкове слово декламували, співали пісні на його слова, демонстрували театральні і танцювальні композиції. У концерті взяли участь: Школа Української Спадщини ім. Юрія Липи, Свято-Миколаївська школа, Рідна школа м. Оквіл, Школа Святого Володимира, Академія імені Павла Юзика, Школи ім. І. Франка у Торонто, Нова школа.

Уся програма концерту була вибудована у формі роздумів Т. Шевченка (роль ліричного героя виконували Данило Соколик, Олександр Владика, Іван Стефанюк) та переплетена із сучасністю.

Сценарій чудового концерту створила Наталка Попович (голова ЛЮОКК Торонто), а ведуча програмою концерту Олена Зборівська майстерно провела глядачів Тарасовими шляхами і завершила концерт натхненними словами:

“Воїни борються за волю мечем, Шевченко боровся словом. І його слово передавалось борцям за волю – січовим стрільцям, воїнам УПА, шістдесятникам, бійцям Збройних Сил України.

Ми чуємо тебе, Кобзарю, Крізь століття!”

Спонсор події Кредитова Співка Будучність-BCU Financial Group привітала організаторів та учасників свята Шевченковим словом:

*“Борітеся — поборете,
Вам Бог помагає!
За вас правда,
За вас слава
І воля святая!”*

На завершення концерту «Тарасовими шляхами» присутні традиційно виконали «Заповіт» (сл. Т. Шевченка, муз. К. Стеценка) та Український славень (сл. П. Чубинського та муз. о. М. Вербицького).

Дякуємо організаторам, волонтерам, учасникам за посвяту українській справі.

Оксана Сидорчук-Соколик
Фото: Ансамблі СУМ Торонто

Школа Української Спадщини ім. Юрія Липи

Нова школа

Свято-Миколаївська школа

Академія імені Павла Юзика

Оксана-Вероніка Пштур-Лаврович, Тарас-Данило Соколик
Ансамблі СУМ-Торонто

Школа Святого Володимира

Олена Зборівська

75-РІЧЧЯ ЛІГИ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ-ЛІГИ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Зліва: Борис Михайлець, Олег Медуніця, Аскольд Лозинський

15 березня 2025 року в приміщенні чудової залі УКЦ «Old Mill» у Торонто відбулося урочисте відзначення 75-річчя з дня створення Ліги Визволення України-Ліги Українців Канади.

З головними промовами виступили Голова Проводу ОУН (6), Президент Антиімперського Блоку Народів Олег Медуніця, колишній депутат Верховної Ради України та Аскольд Лозинський, колишній Президент Світового Конгресу Українців та Українського Конгресового Комітету Америки, відомий юрист та публіцист.

Голова Проводу ОУН(6) та Президент АБН Олег Медуніця привітав ЛУК та від імені воюючої України звернувся до присутніх, закликавши усіх українців Канади,

України і світу єднатися і ще наполегливіше боротися заради перемоги України у війні з її екзистенційним ворогом – московською імперією.

Аскольд Лозинський, колишній президента SKU та УККА, накреслив геополітичні та військові виклики, перед якими зараз опинилася воююча Україна та весь демократичний світ, і закликав не відступати ні на крок від Української Справи та нашої спільної мети — соборної, незалежної, суверенної Української Держави, за яку боролися учасники визвольної боротьби, та яка була і є змістом життя багатьох поколінь борців за волю України.

Під час святкування 75-річчя Ліги Українців Канади було показано документальний фільм з історії Ліги Визволення України-Ліги Українців Канади, друкованого органу Державницьких Організацій Канади “Гомону України” та діяльності ЛУК та ЛУокК, відео-інтерв’ю Дарії Гусяк, зв’язкової Романа Шухевича, а також презентовано тематичну виставку Міжнародного правозахисного проекту «Справжні в’язні путіна. Політичні в’язні поневолених народів». Проект, ініційований Антиімперським Блоком Народів, було

Під час святкування 75-ліття ЛУК

представлено у партнерстві із Лігою Українців Канади.

Присутні на урочистості Голова Крайової Управи Ліги Українців Канади Борис Михайлець, Виконавчий директор ЛУК Орест Стеців, Голова КУ Ліги Українок Канади Олеся Луців-Андриївич, багаторічний Голова КУ ЛУК та Голова редакційної колегії “Гомону України” д-р Олег Романишин, почесні гості — голови та представники світових надбудов і дружніх українських організацій, духовні провідники та духовенства виступали з промовами та коментарями для медіа.

Голова Крайової Управи Ліги Українців Канади Борис Михайлець, представляючи у партнерстві з АБН виставку

«Справжні в’язні путіна. Політичні в’язні поневолених народів», наголосив на важливості поширення інформації про справжніх політичних в’язнів путіна і зазначив, що ЛУК завжди підтримуватиме зусилля ОУН та АБН задля перемоги України і розпаду росії.

Своїми враженнями від виставки поділилися Владика Браян Байда, Єпископ Єпархії Торонто та Східної Канади Української Греко-Католицької Церкви, Голова Патріаршої Комісії у справах молоді та Голова Ліги Українців Канади відділу Торонто Микола Литвин (відео - на сторінках та вебсайтах ЛУК, Forum TV, ABN).

Ліга Українців Канади – організація, яка вже понад

сім десятиліть невтомно працює на благо України та української громади в Канаді.

Її діяльність – це зразок патріотизму, єдності та відданості українській справі. ЛУК відіграє важливу роль у підтримці України, допомозі Збройним Силам України та збереженні нашої мови, культури й традицій. Важливо пам’ятати, що наша боротьба за незалежність та мир в Україні продовжується, і кожен внесок наближає нас до цієї перемоги.

Ведучою програмою вечора була Роксолана Буяк.

Створював програмку заходу та технічну координацію під час святкування забезпечував Михайло Гуцман.

Спонсори події — Кредитова Спілка Будучність-BCU Financial Group, Фондація Будучність-BCU Foundation, Український Культурний Центр “Old Mill Toronto”.

Медійну підтримку та інформаційну кампанію здійснювала Медіагрупа “Homin Media Group” — тижневик “Гомін України”, телебачення Forum TV, Радіо “Пісня України”.

Оксана Сидорчук-Соколик

Продовження в наступному числі «Гомону України»

Кредитова Спілка Будучність

ANNUAL GENERAL MEETING

To RSVP call
416-763-8918 or visit,
www.bcufinancial.com

A cold buffet (Charcuterie/Козацкуй Стіл) and wine will be served after the meeting.

TUESDAY
APRIL 22
6:00PM

OLD MILL TORONTO
21 Old Mill Road
CAFÉ UKRAINE - OTTAWA
913 Carling Ave

RSVP BY APRIL 7

Voting for new directors will take place at the Annual General Meeting.

BCU MEMBERS WHO WISH TO SERVE AS A DIRECTOR

BCU Members are invited to submit an application for nomination as a Director, in accordance with the Credit Union's By-Laws, outlining their qualifications, community involvement, and reasons for wishing to serve on the Board. Applications will be accepted for 3 positions on the Board for a 3-year term.

The Nominating Committee is looking for the following Director competencies: Leadership; Financial Literacy; Audit, Risk Management, and Compliance; Credit Union Operations; Corporate Governance; Strategic Planning.

Applications may be obtained at www.bcufinancial.com. Applications must be submitted by Thursday, March 20, 2025, to the attention of Ihor Kozak, Chair of the Nominating Committee, BCU Financial, ihor.kozak@bcufinancial.com.

ПІСНІ ЛІКУЮТЬ, ПІСНІ ВЕСЕЛЯТЬ, ПІСНІ ЗБЕРІГАЮТЬ

Канадське Об'єднання Українців Колишньої Югославії (КОУКЮ) організувало вечірку-презентацію нової книжки *Пісні Старого Краю*, в четвер, 20 лютого 2025 р. в приміщенні парафіяльної залі при українській католицькій церкві Св. Володимира в Едмонтоні. Цю корисну і несподівано цікаву книжку упорядкував Михайло Ляхович з Торонта, разом із Феліксом Фігуриком. Видавцем книжки є українська громада Республіки Хорватії та Українське культурно-просвітне товариство ім. Івана Франка у місті Вуковар. Книжка надрукована з підтримкою Ради з питань національних меншин Республіки Хорватії та Міністерства науки і освіти Республіки Хорватії. В редакційну групу входили автор Михайло Ляхович, Михайло Гуцман і Фелікс Фігурик. Обкладинку оформив Михайло Гуцман.

Пісні Старого Краю є збіркою народних пісень українців Хорватії, Боснії-Герцеговини і Сербії. Ці пісні віддзеркалюють один аспект культурної спадщини України, збережений народом, який вже понад 130 років є розкиданий по світі. Незалежно від того, де б українці оселялися, вони знаходили способи зберігати свою ідентичність і культуру, мимо неймовірно трудних економічних обставин, дискримінації та тиску асиміляції. Як написав автор, пісні були "...тією, можливо, самотньою золотою ниткою, що пов'язувала їх з Україною".

Переселення українців

Для українських канадців історія про перших поселенців, які приїхали з українських земель до далекої західної Канади, є добре відомі. На жаль, часом ми забуваємо, як інші українські іммігранти 20-го сторіччя, чи то до Канади, чи Бразилії чи до країн колишньої Югославії, зустрічалися з великими труднощами і викликами. *Пісні Старого Краю* є маленьким віконцем, яке дозволяє нам побачити переживання українських переселенців на Балкани. Як пише автор Михайло Ляхович у своїй передмові: "...наперекір тяжкій долі українці Боснії, Хорватії, Воеводини зуміли зберегти свою батьківську віру, свою національну свідомість та народну творчість".

Слово від автора

Володимир Бойчук, активний член громади, довголітній вчитель в українській

Співає Михайло Ляхович

двомовній програмі та любитель української музики і культури представив Михайла Ляховича. Володимир Бойчук свою магістерську тезу опрацював на тему: "Виводи-українські пісні Боснії" і якраз тому представлення гостя було дуже влучне.

Михайло Ляхович розповів чому і як ця книжка зродилася. Зацікавлення народною творчістю українців Боснії, Хорватії та Воеводини почалося в нього ще в студентські роки, коли Ляхович захопився українськими танцями і фольклором. Це тоді автор зрозумів, "що і ця малочисельна гілка української діаспори має багатющий фольклор, має самотню народну творчість, яку до того часу ніхто системно не збирав і не записував".

Автор уважає, що його збірка народних пісень не задовольнить високі критерії наукової праці. Навпаки, цей збірник є щирою, правдивою і безпретензійною колекцією народної творчості, такою, як вона існувала, повна почуття і любові до рідного і зберігає унікальність та дух своїх творців. Пісні, які тво-

Як розповів автор, він почав записувати пісні від своєї мами і пізніше збирав від інших, старших осіб, які знали і пам'ятали пісні своїх людей. Майже усі, від яких вдалося записати пісні, народилися при кінці 19 на початку 20 століття і лише одна особа народилася в Україні. Всі інші вже народилися в колишній Югославії. Автор розповів, що записати всі мелодії було неможливо, тому багато пісень у збірці тільки мають текст. Фотографії, подані в книжці, дуже цікаві. Разом з піснями, ці фото кидають читача у давній час. Кажуть, що "картина варта тисячу слів" і, справді, було дуже корисно, щоб ще більше фотографій було включено в цій книжці.

Пісні в збірнику організовані за темами. Перше — це *Гайвки*. Твердить Михайло Ляхович, що це найстарша форма українських пісень, які походять з-перед християнських часів. Це були пісні про весну, добробут і життя. Слідують *Вівади*, або весільні приспиви, які виконували під час обряду дарування. Затим є *Весільні приспиви* і тоді — *Жартівливі пісні*. Слідують група пісень,

нам, що українські переселенці зберігали, що знали про історію українського народу. *Історичні пісні та Козацькі* оспівують події та деякі відомі історичні постаті.

Пісні про Кохання подані окремою групою і тоді йдуть *Романси*. Як вияснивав Ляхович, *Романси* — це авторські пісні, авторські мелодії, слова і вислови, формою і лексикою відмінні від народних пісень.

Більш як сорок пісень входить у групу *Побутових* пісень, які описують життя і буденні труднощі. Останні чотири групи пісень включають *Стрілецькі* та *Козацькі* пісні, *Коломийки* (яких було дуже багато) і групу не окреслених різних тем. Між цими дуже цікаві *Стрілецькі* пісні, бо вирінає питання — як вони дійшли до Боснії? Пан Ляхович вияснив, що студенти з Галичини, які вчилися в Загребі, не могли повертатися до Львова і літні вакації проводили в Боснії. Вони привезли зі собою співаки та українізували населення.

Цікавий двосторінковий Інформатор віддає шану усім, хто поділився своїм знанням українських пісень, бо вони були тими голосами, які зберегли знання про наше спільне минуле і передали нам скарб своєї творчості.

Момент в історії української діаспори

Треба звернути увагу, що ці пісні немов фотографія, яка схоплює історичний момент в українській культурі. Хоч деякі пісні, на перший погляд, знайомі, прочитавши слова, бачимо, що вони не знайомі. Теми любові, розлуки, надії та смутку є універсальні, але вислови, які читаємо у піснях, є давні, віддзеркалюючи давній період української мови та історії нашої діаспори. Якщо хтось пам'ятає вирази або говір своїх бабусь і дідусів, які народилися в перших роках двадцятого сторіччя, то лексика пісень буде знайома.

Історична архівна фотовиставка

На презентації була обширна виставка фотографій, які документують життя українців в околицях поселення, таких як Боснія, Сербія і т. д. Усі фотографії мають велику історичну вартість. Вони є мовчазними свідками життя українців, які будували церковні громади, зберігали свої релігійні, культурні звичаї та будували нове, краще

життя. На знімках видно, які працюючі та віддані наші поселенці були у своїх стараннях збудувати успішне особисте та громадське життя, весь час зберігаючи своє українство. Вони засновували школи, хори, танцювальні ансамблі, драматичні гуртки, просвітницькі товариства, читальні і навіть "заснували самопомогову щадничу касу".

Михайло Ляхович вияснив, що виняткове значення для збереження національної свідомості боснійських українців мало товариство *Прогресива*, яке було засноване у Загребі, Сербія, політичними емігрантами з Галичини та Волині і деякими діями Української Народної Республіки (УНР). Ці особи українізували та освідомлювали українські поселення Боснії. Через працю таких просвітян, вкоренилася національна свідомість і любов до їхньої батьківщини України. Ці всі зусилля, разом із іншими суспільними факторами, увін-

Співає Марійка Лепка, акомпанює Іван Фреюк

чалися успіхами, бо асиміляція українців були сповільнена і українські громади процвітали і проіснували багато десятиліть. Економічний тиск після Другої світової війни і тоді жаклива війна в 1991 році, мали незворотний вплив на українську громаду. Автор вияснює, що ця війна "...була жорстоким ударом по українській діаспорі на Балканах. З найбільшої люттю вона розгорілася саме там, де більшими громадами проживали українці...".

Культурно-мистецька програма

Програмою вечора керував Ілля Симчишин, голова КОУКЮ. Він дякував організаціям, які допомагають КОУКЮ, між ними, Конгрес Українців Канади, Альбертська Фундація Сприяння Українській Освіті, Братство Українців Католиків, українська католицька парафія Св. Володимира і українська православна парафія Св. Іллі.

THE RISE OF THE BRUTAL AMERICAN

This is how the bad guys act.

By Anne Applebaum
March 5, 2025
The Atlantic

A book festival in Vilnius, meetings with friends in Warsaw, a dinner in Berlin: I happened to be at gatherings in three European cities over the past several days, and everywhere I went, everyone wanted to talk about the Oval Office performance last Friday. Europeans needed some time to process this event, not just because of what it told them about the war in Ukraine, but because of what it told them about America, a country they thought they knew well.

In just a few minutes, the behavior of Donald Trump and J. D. Vance created a brand-new stereotype for America: not the quiet American, not the ugly American, but the brutal American. Whatever illusions Europeans ever had about Americans—whatever images lingered from old American movies, the ones where the good guys win, the bad guys lose, and honor defeats treachery—those are shattered. Whatever fond memories remain of the smiling GIs who marched into European cities in 1945, of the speeches that John F. Kennedy and Ronald Reagan made at the Berlin Wall, or of the crowds that once welcomed Barack Obama, those are also fading fast.

Quite apart from their politics, Trump and Vance are rude. They are cruel. They berated and mistreated a guest on camera, and then boasted about it afterward, as if their ugly behavior achieved some kind of macho “win.” They announced that they would halt transfers of military equipment to Ukraine, and hinted at ending sanctions on Russia, the aggressor state. In his speech to Congress, Trump once again

declared that America would “get” Greenland, which is a part of Denmark—a sign that he intends to run roughshod over other allies too.

These are the actions not of the good guys in old Hollywood movies, but of the bad guys. If Reagan was a white-hatted cowboy, Trump and Vance are Mafia dons. The chorus of Republican political leaders defending them seems both sinister and surprising to Europeans too. “I never thought Americans would kowtow like that,” one friend told me, marveling.

The Oval Office meeting, the subsequent announcements, and the speech to Congress also clarified something else: Trump, Vance, and many of the people around them now fully inhabit an alternative reality, one composed entirely of things they see and hear in the ether. Part of the Oval Office altercation was provoked by Zelensky’s insistence on telling the truth, as the full video clearly shows. His mistake was to point out that Russia and Ukraine have reached many cease-fires and made many agreements since 2014, and that Vladimir Putin has broken all of them, including during Trump’s first term.

It’s precisely because they remember these broken truces that the Ukrainians keep asking what happens after a cease-fire, what kind of security guarantees will be put in place, how Trump

plans to prevent Putin from breaking them once more and, above all, what price the Russians are willing to pay for peace in Ukraine. Will they even give up their claims to territory they don’t control? Will they agree that Ukraine can be a sovereign democracy?

But Trump and Vance are not interested in the truth about the war in

Ukraine. Trump seemed angered by the suggestion that Putin might break deals with him, refused to acknowledge that it’s happened before, falsely insisted, again, that the U.S. had given Ukraine \$350 billion. Vance—who had refused to meet Zelensky when offered the opportunity before the election last year—told the Ukrainian president that he didn’t need to go to Ukraine to understand what is going on in his country: “I’ve actually watched and seen the stories,” he said, meaning that he has seen the “stories” curated for him by the people he follows on YouTube or X.

Europeans can also see that this alternative reality is directly and profoundly shaped by Russian propaganda. I don’t know whether the American president absorbs Russian narratives online, from proxies, or from Putin himself. Either way, he has thoroughly adopted the Russian view of the world, as has Vance. This is not new. Back in 2016, at the height of the election campaign, Trump frequently repeated false stories launched by Russia’s Sputnik news agency, declaring that Hillary Clinton and Obama had “founded ISIS,” or that “the Google search engine is suppressing the bad news about Hillary Clinton.” At the time, Trump also imitated Russian talk about Clinton starting World War III, another Russian meme. He produced a new version of that in the Oval Office on Friday. “You’re gambling with World War III. You’re gambling with World War III,” he shouted at Zelensky.

But what was ominous in 2016 is dangerous in 2025, especially in Europe. Russian military aggression is more damaging, Russian sabotage across Europe more frequent, and Russian cyberattacks almost constant. In truth, it

is Putin, not Zelensky, who started this conflict, Putin who has brought North Korean troops and Iranian drones to Europe, Putin who instructs his propagandists to talk about nuking London, Putin who keeps raising the stakes and scope of the war. Most Europeans live in this reality, not in the fictional world inhabited by Trump, and the contrast is making them think differently about Americans. According to pollsters, nearly three-quarters of French people now think that the U.S. is not an ally of France. A majority in Britain and a very large majority in Denmark, both historically pro-American countries, now have unfavorable views of the U.S. as well.

In reality, the Russians have said nothing publicly about leaving Ukrainian territory or stopping the war. In reality, they have spent the past decade building a cult of cruelty at home. Now they have exported that cult not just to Europe, not just to Africa, but to Washington too. This administration abruptly canceled billions of dollars of food aid and health-care programs for the poorest people on the planet, a vicious act that the president and vice president have not acknowledged but that millions of people can see. Their use of tariffs as random punishment, not for enemies but for allies, seems not just brutal but inexplicable.

And in the Oval Office, Trump and Vance behaved like imperial rulers chastising a subjugated colony, vocalizing the same disgust and disdain that Russian propagandists use when they talk about Ukraine. Europeans know, everyone knows, that if Trump and Vance can talk that way to the president of Ukraine, then they might eventually talk that way to their country’s leader next.

THE 1985 TORONTO CONFERENCE “UKRAINE DURING WW II: HISTORY AND ITS AFTERMATH”

Bohdanna Klecor-Hawryluk
UCC-Montreal/Quebec Cultural & Educational Chair

Restoration Project Completed

Safeguarding archives, the history of the Ukrainian-Canadian community and diaspora, helps provide a unique record into the activities of the community and contributes to a fuller understanding of important issues that the Ukrainian community confronted. It ensures diaspora archives are not lost, but serves as an integral part of community historical and cultural heritage.

A special conference that was videotaped, titled “Ukraine and Ukrainians During World War II: History and Its Aftermath” held in March 1985 in Toronto, has been restored, digitized and made accessible on-line by Montreal filmmaker Yuriy Luhovy. It is a valuable documentary record of the 1980’s community history. The conference-presentations examined the brutality and human losses in Ukraine under Soviet and Nazi occupations during World War II.

The 1985 conference was sponsored by The Canadian Institute of Ukrainian Studies (CIUS), University of Alberta; The Ukrainian Professional and Busi-

ness Club, Toronto; St. Vladimir Institute, Toronto; the Ukrainian Canadian Research and Documentarian Centre (UCRDC) formerly known as the Famine Research Committee, the Ukrainian Students’ Club, University of Toronto and others. The organizing committee included Andriy Chabursky, Marta Dyczok, Roman Dubczak and others. Program chair was Prof. Yury Boshyk, University of Toronto.

The Toronto conference-presentations by specialists from Canada and the United States, including discussions that followed, were filmed by a crew from Montreal’s Concordia University Television (CUTV), directed by Yuriy

Luhovy. The video recordings were made on ¾ inch, U-matic tapes, a format used in the past. This format discontinued today, had to be digitally transferred. Filmed forty years ago, the tapes were in a fragile state, requiring immediate attention, in danger of disintegration.

The original tapes were transferred digitally to today’s standards, color-corrected, sound balanced, edited, and finally put on-line for educators, researchers, community and general public access. The presentations recorded on 14 tapes, have been released in

➔ The 1985... page 2 UE

MARK CARNEY STANDS WITH UKRAINE

Mark Carney and Borys and Borys Wrzesnewskyj

After the shocking and denigrating conduct of President Trump/Vice-President Vance last Friday; Mark Carney made clear his support for Ukraine to the Canadian public, and especially to the Ukrainian Canadian community.

He arrived at Future Bakery that same evening for an hour long meeting with Borys Wrzesnewskyj (former MP and longtime Ukrainian pro independence/freedom activist).

During the meeting 3 points were discussed:

- 1) As Prime Minister Mark Carney would continue with the commitments made by Prime Minister Trudeau,
- 2) He would look for additional ways in which to strengthen Ukraine’s abilities to defend herself and to rebuild,
- 3) He will look to have an experienced group to help suggest and formulate policies in regards to Ukraine.

In the next several weeks there is a significant likelihood that Mark Carney will become Canada’s next Prime Minister and he hopes to have his positions/commitments in regards to Ukraine in place before the upcoming federal election.

Photo & text – Facebook Borys Wrzesnewskyj

THE 1985 TORONTO CONFERENCE “UKRAINE DURING WW II: HISTORY AND ITS AFTERMATH”

➡ From page 1 UE

22 parts. Links to the restoration-project is being shared with organizations, institutions on their site, with access at no charge.

Presenters discuss various aspects of Ukraine during World War II, which can be selected, and listened to individually. The broader topics addressed include Ukrainians in Military Formations in World War II: An Overview; The Allies and Post-War Ukrainian Political Refugees; Investigating War Criminals.

The 1985 conference speakers included: Peter J. Potichnyj, professor of political science, McMaster University; Orest Subtelny, professor of history, York University, Toronto; Roman Serbyn, professor of history, University of Quebec in Montreal; Taras Hunczak, professor of history, Rutgers University; Bohdan Krawchenko, Assistant Director CIUS, University of Alberta; Myroslav Yurkevich, research associate, CIUS, University of Alberta, professor Mark R. Elliott, historian, Asbury College, author of “Pawns of Yalta”; Dr. Lubomyr Luciuk, Postdoctoral Fellow, Dept. of Geography, University of Toronto; Dr. Roman Vostokas, Department of Anthropology, Trent University; Mr. David Matas, Chairman, League for Human Rights, B’nai B’rith Canada; Myron Kuropas, former special assistant for ethnic affairs to President G. Ford; Mr. Roman Kupchinsky, New York, Pres-

Director, Yuriy Luhovy, working on safeguarding 1985 historical conference recordings.
Photo credit: MML Inc.

ident, Prolog Research Corp; Mr. S. Paul Zumbakis, Chicago, Attorney-at-Law.

This rare historical material provides an invaluable resource for the community, future generations of researchers, educators. It underscores Ukraine’s resilience, determination to regain its freedom, restore its independence. A timely and relevant topic in light of Russia’s genocidal invasion of Ukraine in February 24, 2022.

The 1985 recordings provide rare visuals, a unique opportunity to hear and see known Ukrainian-Canadian and American community leaders and academics address issues that affected the community. Many conference-presenters have sadly passed away.

The presentations address how the Ukrainian-Canadian and American community in the 1980’s responded in an ef-

fort to counter an intense Soviet campaign of disinformation. It addressed the investigation of alleged war criminals in Canada to be examined by the newly formed Canadian Commission of Inquiry on War Criminals established February 1985, conducted by the Hon. Mr. Justice Jules Deschenes.

In 1986, a book titled “Ukraine During World War II: History and Its Aftermath - A Symposium”, edited by Yuri Boshyk, with the assistance of Roman Waschuk and Andriy Wynnycyyj, was published by the Canadian Institute of Ukrainians Studies, University of Alberta.

A short, 14 min., 2023 trailer of the restoration-project includes sections from the numerous conference-presenters in 1985, may be viewed online.

The project “Ukraine During

World War II: History and Its Aftermath – A Symposium”, was made possible with the partial support from various organizations and foundations that are listed at the end of each presentation, available online. Their support was instrumental to help ensure Ukrainian-Canadian community archives be safeguarded. With Russia’s genocidal invasion, the deliberate destruction of Ukraine’s archives, libraries, books and educational institutions, protecting historical records is crucial.

Yuriy Luhovy has focused on community archival preservation for the past several years, and has made these recordings available on-line. Projects include, completing the restoration and digitization of The First International Symposium on the man-made Famine 1932-1933 in Soviet Ukraine

(Holodomor) held 1983, in Montreal (22 videos); the restoration of Soviet Ukrainian Political Dissidents speaking in 1979-1980 in Montreal (19 videos); and restoration of eyewitness accounts by Holodomor survivors living in Montreal, recorded in the 1980’s (10 videos).

Safeguarding community history is vital. As historian Prof. Roman Serbyn stated “you have created a fantastic source of valuable information dealing with many aspects of Ukrainian history, both in Ukraine (1930’s), Ukrainian diaspora, Ukrainian community in Montreal”. Prof. Orest Cap of the University of Manitoba stated, “restoring and preserving this 1985 Toronto conference of various scholars which still today, the topics are not only extremely important, but historically significant, and keep coming back into the public eye”.

For further information, contact project-producer Yuriy Luhovy at mmllinc@hotmail.com

To view the restoration of the 1985 Toronto Conference: “Ukraine During World War II: History and Its Aftermath” playlist, write:

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL86UmF4AOt-oe-hOy-AFSygSxuKR10RGji>

Article by
Bohdanna Klecor-Hawryluk
UCC-Montrea/Quebec,
Cultural & Educational
Chair

БОРІТЕСЯ — ПРОБОРЕТЕ, ВАМ БОГ ПОМАГАЄ!

Микола Бідняк — Лауреат Державної премії України імені Тараса Шевченка 1995 року, Київ

До 95-роковин від дня народження унікального художника — члена Світової Асоціації мистців VDMFK. Князівство Ліхтенштайн.

Номінанта визначних світових нагород. Канада, США, Швейцарія, Франція, Бельгія, Італія, Іспанія, Швеція.

Апостольського Благословення, Папи Римського Павла VI . Ватикан.

Лауреата Державної премії України імені Т. Шевченка

Кавалера Ордена Князя Ярослава Мудрого,

члена Національної Спілки Художників України,

професора Львівської академії мистецтв — геніального **Маестро МИКОЛИ БІДНЯКА**

Микола Бідняк

9 березня 1995 року — художник Микола Бідняк став Лауреатом найпрестижнішої Державної премії України імені Тараса Шевченка... за серію історичних картин і портретів подвижників українського народу: "Король Данило Галицький", "Гетьман Іван Мазепа", "Довбуш", "Битва під Крутами", "Гайдамаки". Цикл творів з іконопису "Спас", "Богородиця", "Три Марії", "Чорнобильська Богоматір".

Я гордий, що звусь Українцем... за приналежність до української нації доводиться весь час платити кров'ю...". Працював і творив во славу невмирущого художнього таланту українського народу, — писав В. Лучук, — Божа рука водила пензлем Миколи Бідняка".

Микола Бідняк — це титан українського іконопису XX століття. Сильнішої індивідуальності в Сакральному мистецтві нашого часу не маємо. Упевнений, цим іконам, новітнім, модерновим за стилем, дивуватимуться у XXI ст. Це — явище у світовому малярстві. Думається, що творити

Портрет на фоні Чорнобильської Богородиці

такі шедеври може тільки багата на красу — і на красу неземну, — людина, якій відкривається інший, висотний світ", — проф. Дмитро Кравич.

Завдяки мужності і таланту, винятковій волі до боротьби, Микола Бідняк зробив власне життя апофеозом творчості, уславив високим мистецтвом талановитий український народ, розкрив сутність мистця-патріота, феномен людської стійкості й духовної краси.

Творчість геніального Маестро відкрила міжнародній спільноті Світова Асоціація Мистців, які малюють устами чи ногами, що діє в Князівстві Ліхтенштайн, українському народу — відома співачка, львів'янка, дружина художника, Марія Майчик-Бідняк.

Все, що створив, оцей Мистець від Бога, настійно вимагає глибокого, всебічного вивчення. Ми іще не знаємо, ким для нас є Микола Бідняк. Не усвідомлюємо, поруч із ким ходимо, — Дмитро Кравич скульптор, професор НАМ у Львові.

Багато ілюстрована книга-альбом "Микола Бідняк" репрезентує творчість цього унікального художника, який був речником самотньої української нації — української держави, утверджуючи її мужністю свого таланту. Мистець, який ніколи не зраджував своїх патріотичних переконань, людина-легенда, художник, який всупереч жорстокій долі, здолав, здавалося б нездоланне і явив світові твори найвищої мистецької вартості в живописі та графіці. В той час, коли йому починали відкриватися горизонти видимого світу і пробуджувався покликання до створення найприйнятнішим для нього способом образу світу, він утратив найдорогоцінніше творче знаряддя — руки!

Микола Бідняк переміг у герці з долею за свою свободу, за право людини на найвище у житті — на творчість. Вогонь Прометея в його душі не згас, — у цьому горінні поряд з несамовитим відчаєм проявилась чистота та глибоко драматичний лад почуттів, форм і образів, наповнених органічно просто з поступовістю духовного збагачення упродовж усього життя, бо охоплював, крім, звичайно, образотворчого мистецтва, музику, літературу, історію, політику. Діапазон зацікавлень може бути ще більшим.

Чи можливо уявити Миколу Бідняка поза малярством?

Зважаючи на музичні здібності і чудовий голос, а також схильність до вивчення мов, він міг би себе спробувати в інших сферах діяльності. Все ж, рано чи пізно, він постукав би в двері малярства, бо його вся натура пристосована до пластичного мистецтва. Доля визначила йому дві батьківщини — Канаду й Україну. І безхмарним подарувала лише перші десять років. Далі — митарства, що катастрофічно згущувалися...

Микола Бідняк народився 1 лютого 1930 року в Торонто в родині політичного емігранта Петра Бідняка з буковинського села Ленківці, що неподалік Чернівців. У 1934 році повернувся з батьком у рідні Ленківці, у 1940 році опинилися в Німеччині, втікаючи від "визволителів", де, травневого ранку 1945 року, за невільницькою працею на ріллі у бауера Віллі Карла, від вибуху міни, втратив руки і поранив око.

1950 року повернувся в Канаду з названими батьками Василем та Софією. З Божою поміччю і допомогою мецената — українця Петра Зварича, закінчив з відзнакою інститут Технологій і Мис-

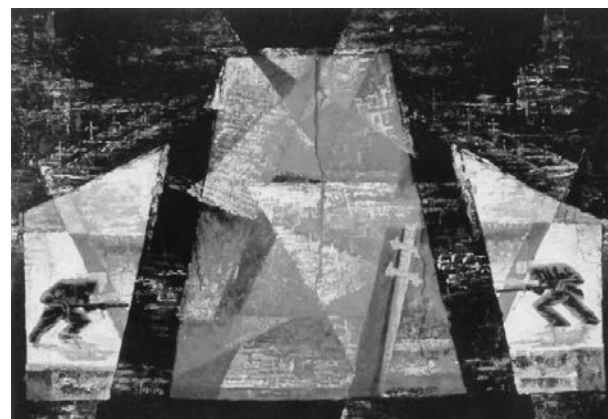
Ангел над Львовом

тецтва у Калгарі (1950-1954). У 1955 році переїжджає в Торонто і вступає на третій курс красного малярства в Онтарійський Коледж Мистецтв "ОСА", який успішно закінчує за два роки.

А доля? Посилає йому випробування на всіх життєвих дорогах — від п'ятнадцятого року життя: втрата рук, втрата... і втрата! Він гідно прийняв її суворий виклик і здобув найбільшу перемогу — перемогу над собою! І, як справжній українець, ще раз довів світові безмежний духовний потенціал, витривалість і велику мужність своєї нації, її фантастичну обдарованість, високу естетичність. Його призначенням було дивувати світ талантом і жагою творчості. А створив він понад три з половиною тисячі полотен, що розсіяні по всьому світу. Шкода, що не було кому їх каталогувати. "... дивували нас картини, що є його світом і життям!.. Обидві руки втративши, перемагає всі труднощі, що їх перемогти тільки найбільшим, сильним духом дано!.. Талант, що сам прокладає собі шлях"... Torontoer Zeitung. 1957.

Микола Бідняк був першим художником і першим громадянином зарубіжжя, який отримав високу державну нагороду — державну Премію України імені Тараса Шевченка. Першим, хто повернув її на потреби української культури, першим з діаспори, хто став членом Національної спілки Художників України, першим серед мистців, хто отримав Орден Князя Ярослава Мудрого і першим серед тих, хто повернувся на рідну землю у цей непевний час — 1990 року, через пів століття. Повернувся в час довгожданної Незалежності, без страху та вагання. "В мені постійно живе пам'ять про мою землю, мій народ, який так далеко і водночас так близько". Повернувся цілеспрямований і матеріально жертвний з почуттям великої відповідальності і національної

Борітеся...стор. 14

Бій під Крутами.

БОРІТЕСЯ — ПРОБОРЕТЕ, ВАМ БОГ ПОМАГАЄ!

➔ Закінчення з стор. 13

світдомості: "бо які ж ми патріоти, коли хочемо мати все готове?.." Його доля наскрізь переплетена із долею України, долею нації — історично величною, з глибоким корінням духовності. "Гордий тим, що маю присяжний документ, де зазначено: батько забрав мене на Буковину, щоб рідної мови вчити. Подумайте! — Коріння моє — глибоко в українській землі, — говорив усім зацікавленим. — Так, припадкою долі, я з'явився на світ у Торонто. І ось я перед вами...".

Світ давно визнав великий талант Миколи Бідняка. Україна — вперше! Як і вперше, прийшло "велике і шалене кохання, вимріяне, вистраждане, до Жінки вродливої, мудрої і гордої... Яке щастя, що вона — українка! Вона стала сенсом його життя і творчості"

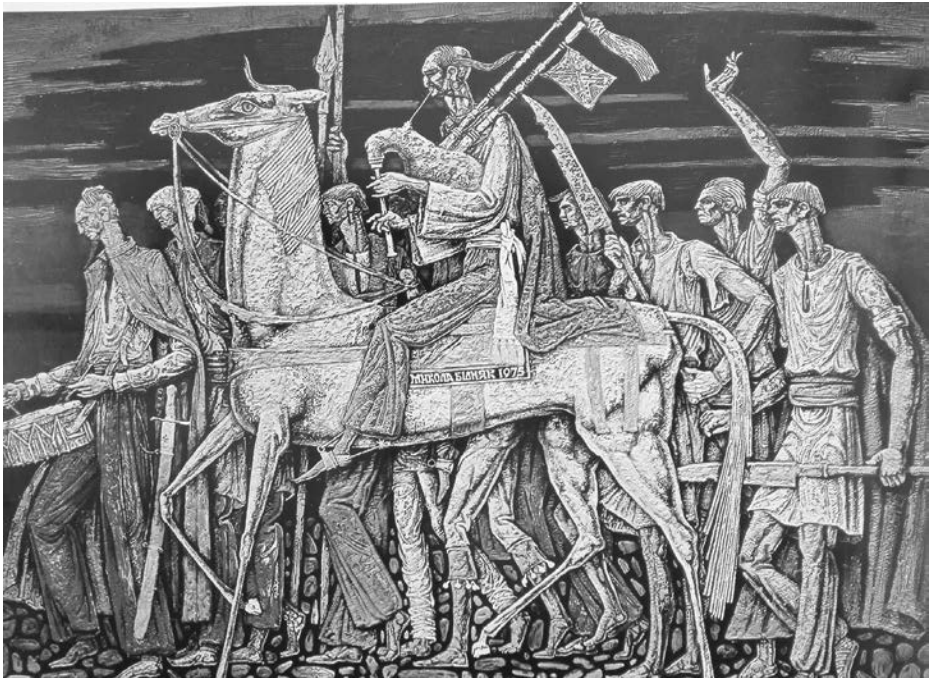
Я. Тудорковецька. Канада... "

І все-таки найважливіше — це друг, що поруч з тобою! Життя було б зовсім іншим, якби в мене не було Марії. Вона допомогла мені знайти смисл життя і вернула мені Україну! ... Одисей ішов до своєї Пенелопи понад п'ятнадцять літ, я ж до своєї — ціле життя... Вона привела мене на цю сцену ... Чи зумію? Чи зможу виправдати таку високу довіру?"

Отримання державної премії України імені Тараса Шевченка було найбільш хвилюючою подією у житті мистця. 14 березня 1995 року на прес-конференції у Міністерстві культури звучали слова вдячності: "Доземний уклін Вам за Ваш подвиг, — звершений в і'м'я України і людськості" (проф. А. Погребенник), "У Ваших іконах відкривається нова Академія мистецтв..." Вітаємо у Вашій особі Генія українського народу! Слава Вам!" (І. Климко), "Ваше мистецтво глибоко національне. Слава Богу, що більшовики не завоювали Канаду та Америку!" (підпис)

Маєстро і цього разу був надзвичайно зворушений. Щось тиснуло за горло, не давало говорити: "Це, — як сон для мене. Я безмежно вдячний, відчуваю обов'язок до землі, звідки мої предки вийшли. Я щасливий, що малюватиму Україну. Дорога Марійо!, — говорив хвилюючись, Україна — це Ти! Стрінувшись з Тобою, не лише погляд, але і світ змінився. Ти змусила мене думати, думати інакше, ніж дотепер я робив... Я свідомий... це моя велика відповідальність перед Україною, перед Тарасом Шевченком, який постійно спонукав мене до праці. Як мені виправдати його і вашу довіру?.. Я ніде не відчував такої теплоти у ставленні до мене і моєї творчості, як тут в Україні," — говорив зворушений до сліз Маєстро, — в цьому є і Твоя заслуга, Марійо". "Україна вдячна Богові, що має такого сина", — сказав Борис Олійник на завершення конференції...

В цей пам'ятний день подарував ікону "Чорнобильської Богоматері" Національному художньому музеєві у Києві. "Гайдамаки" стали власністю Національного музею ім. Тараса Шевченка у Києві. "Спас" і "Бого-

Гайдамаки

родиця" — власність Національного музею у Львові.

Іконопис — особлива сторінка творчості мистця"... Чудова деформація ікон Миколи Бідняка, зламана "Богородиця"... Такого ще не було у світовому малярстві. Йому нема рівних у сучасному модерному ікономалярстві, його мистецтво неповторне і щодо глибокої образності, і щодо закладеної в ньому духовності. З ікон на нас дивиться Схід з його вишуканістю колориту і виваженою деформацією... а також віддзеркалюється небо. Небо нове і небо вічне...". "Я намагався вкопатися в цю містерію... Я прагну ізолюватися..."

Іван Мазепи

На перший погляд — це стандартні ікони... Щодо візантики, то вона трималася на двовимірності, поки не прийшли італіяно і сказали, що Око — суддя об'єктивності... Я намагався вкопатися в цю містерію... Я прагну ізолюватися..." — шукав істини і Бога.

Його творчість — це наша хвилююча і незабутня історія. Монументальні історичні полотна "Хрещення України-Руси", "Коронація Данила Галицького", "Архистратиг Михаїл", "Богун на полі битви"... — яскраве свідчення величчю і героїзму українського народу від часів Київської Русі до трагедій ХХ століття. Від "Святослава Завойовника" до "Короля Данила", до "Битви під Котопом", "Гетьмана Мазепи", "Героїв Крут"... серія портретів — Григорій Сковорода, Маркіян Шашкевич, Михайло Вербицький і Павло Чубинський, Юрій Фкдькович, гравюра "Митрополита Андрея Шептицько-

го", "Кардинала Йосифа Сліпого", "Патріарха Василя Липківського", "Митрополита Іларіона Огієнка" та інших визначних діячів. Особливий діалог у Миколи Бідняка з Тарасом Шевченком: "Тарас рубає свій хрест", "Тарас — пророк і просвітитель", портрети Шевченка та ілюстрація його творів і, звичайно, бунтівні "Гайдамаки" образи "Яреми", "Гонти". " Мені тринадцятий минало..." і триптих "Свого навчається..."

В Україні залишилась доволі велика колекція його творів, за яку варто доземно вклонитись дружині мистця, стараннями якої, ця збірка була повернута в Україну. Зваживши на численні прохання, художник безкоштовно передав музеям України понад п'ятнадцять полотен для постійної експозиції. Музеям Львова, Києва, Чернівців, Тернополя, Канева, Кракова, Перемишля, державним інституціям та посольствам, переданих під час виставок. Національному Шевченківському-заповіднику у Каневі, картини "Людина у Вогні", "Гетьман Іван Мазепа," гравюра "Митрополита Андрея Шептицького", графіка "В Єдності сила перемоги". "Гонта", краєвиди, натюрморти, скульптурний портрет художника у Художньому музеї в Чернівцях. Подарував ще й тому, що вони не в змозі були придбати його твори.

Микола Бідняк успішно працює як майстер вітража, пейзажист, портретист, майстер тематичної композиції в історико-символічному ключі, а також як талановитий майстер натюрморту. Досконало володіє пензлем, робить його живопис оригінальним і незабутнім, вводить нас у світ іще ніким незвіданих помаранчевих барв... "Ангел над Львовом".

Численні виставки художника в музеях України та поза її межами утверджували, що мистецтво Миколи Бідняка гідне подиву і наслідування... "мистець від Бога, глибоко-національний, тонкий колорист, знавець історії та законів естетики, композиції й технології, сповідник християнської моралі, український патріот. Мистець — виразний, лаконічний як у творах, так і бесідах. Коли йому щось заімпонує, сподобається, то скаже коротко і влучно: "Знаменито!". "І, я скажу: знаменито, Миколо! — висловлювався без зайвих слів академік Ем-

мануїл Мисько, ректор Академії мистецтв у Львові.

Ювілейний рік мистця (2000), був перенасичений виставками у Львові, Сіднеї, Щеціні, Кракові, Києві, Каневі. 3 жовтня 2000 року, в Національному художньому музеї в Києві, Миколу Бідняка вшанували як Кавалера Ордена Князя Ярослава Мудрого. Це був його великий тріумф. Ми ж поспішали до Канева. 29 жовтня 2000 року тут, в Національному Шевченківському заповіднику відкрив виставку його творів — доктор мистецтвознавства, професор Національної Академії Мистецтв у Львові Володимир Овсійчук, автор книжки-альбому "Микола Бідняк". "За все потрібно доземно вклонитися дружині художника — Марії, — прозвучало несподівано. — Це воістину громадянський подвиг тендітної жінки, яку саме провидіння послало, щоб зберегти творчість Мистця для майбутніх поколінь...". "О, так! Сьогодні я додав би своєму Ангелові більше святості, — відповів Микола піднесено. — Я хотів звеличити Жінку, найпрекраснішу, ніжну і віддану... Я вірю... Я ще маю надію..."

На Тарасовій горі побачив іншим небо, як мистець і патріот, саме тут прийшло інше бачення і відповідь на одкровення: "Як маю тепер малювати, Марійо?" З Чернечої гори в усій красі і величчю поставала Україна. "Дивись, Марійо, яка краса! Поглянь — Дніпро... а він чудовий! Тепер я знаю, як малювати Україну... Тут, над Дніпром, ми поставимо хатумалюрку... над самою водою. Все буде по-іншому... побачиш... і церква Юра, і Митрополит Андрей повинні бути інакше... Тепер я знаю!..." — повторював, немов би прощався з Україною...

Марія! Жінка-легенда! Берегиня. Янгол-охоронець, вірна його супутниця. У ній вражало все: врода, неповторний голос, ідейність, мудрість і гордість, відвага, а насамперед — шляхетність душі, витонченість і делікатність, її доброта і милосердя. Вона стала його Руками. Героїчна Муза — Марія явила світові нескореність і духовну величчю нації, розкрила і повернула на Україну геніального Маєстро.

Марія вивела його з небуття і дала широке життя, розкрила художника, повернула на Україну, вдихнула нову творчість, яка заговорила могутнім патріотизмом.

"У житті Миколи Бідняка роль пані Марії — неоціненна, бо застала жити і творити Миколу для цілої планети і врятувала від небуття. Велика шана Вам і синам Вашим Тарасу і Остапові, що були постійно на підмозі. Як же по-людськи є на світі, що завжди послані Богом люди помагають і розкривають генія. Добра і щастя Вам і низький уклін. окремо за книгу-альбом "Микола Бідняк", яка вийшла у світ, завдячуючи Вашій добрій волі. Схиляюсь перед Вашою божеською добротою і щирим серцем..."

**Володимир Овсійчук, професор, доктор мистецтвознавства
Тарас Майчик за книгою
"Микола Бідняк"**

ПІСНІ ЛІКУЮТЬ...

Закінчення з стор. 10

Др Андрій Горняткевич

Атмосфера вечора була тепла, гостинна і дружня. Прибули гості з різних частин української громади. Зібрані добровільні датки призначені на *Мист Надії*, проект, який співпрацює з Едмонтонською Єпархією і Сестрами Службеницями Непорочної Діви Марії у Львові. Сестри провадять гуртожиток для потребуючих дівчат. *Мист Надії* також допомагає малозабезпеченим дітям, які є жертвами нещасливих обставин, де батьки на війні, помирали або хворіють. Маріанна Добланко коротко розповіла про *Мист Надії*, який розпочав свою працю більше як 25 років тому. Добровольці Данел Ковальчик і Ванда Ковальчик більше інформували зацікавлених про цей важливий проект.

Група учнів Курсів Українознавства ім. Івана Франка в Едмонтоні енергійно виступили з піснями з книжки. Під опікою Олі Миць, директорки Української Рідної Школи в Едмонтоні, брали участь Марко Миць, Наталка Струк, Софія Литвинець, Анна Прикуда і Ярослав Романчак. Акомпанував на акордеоні Іван Фреюк.

Відомий академік, колишній професор Університету Альберти та бандурист д-р Андрій Горняткевич виконав два твори на бандурі, які представив перед виконанням.

Марійка Лепка виконала дві зворушливі пісні. Як сказала співачка, одна пісня розповідала про долю і розлуки, а друга нагадувала нам про українців далеко від нас, які борються проти ворога, що руйнує землю і життя. Музичний акомпанемент на акордеоні виконав Іван Фреюк.

Анна і Марійка Левити

Плянуйте посвячення нового пам'ятника на Зелені Свята чи Великдень?

Зауважте, що виготовлення пам'ятника на замовлення може тривати від 2-х до 4-х місяців.

Замовляйте якнайшвидше, щоб уникнути розчарувань. Фірма виготовлення пам'ятників

Eternity in Granite

вигідно розташована в бюро Цвинтаря, пропонує:

- Великий вибір граніту
- Індивідуальне оформлення на комп'ютері
- Професійні портрети та різьба
- Написи будь-якою мовою на бажання замовника
- Помірковані ціни

“Eternity in Granite” передає свої прибутки на утримання Цвинтаря. За дальшими інформаціями просимо звертатися до адміністрації.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦВИНТАР СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА
1280 Dundas Street West
Oakville, Ontario
L6M 4N9

Тел: (905) 827-1647 1-888-386-1264
Факс: (905) 847-9108

Милими виступами були два співучих дуети молоденьких виконавців Анни і Марійки Левити та Катрусі і Павла Бандяків.

Михайло Ляхович також заспівав кілька пісень зі збірки і пригравав на стародавній бандурі.

Дарунок народів, читачам і науковцям

Передмова і Післямова є важливими частинами твору. У *Передмові* читач знайомиться з історією української імміграції до Боснії, викликами, розвитком громади та зв'язками з Митрополитом Андреем Шептицьким. *Післямова* є зовсім інша, особистого характеру, яка з'єднує весь матеріал, торкаючи причини, які спонукали автора до праці. Тут проявляються духовні вартості, які підтримують український народ вже століттями, разом з описом важких обставин життя іммігрантів.

Одинокі зауваги, які можна зробити до *Пісень Старого Краю*, що *Передмова* є тільки українською та хорватською мовами і *Післямова* тільки українською. В сьогоденнішньому світі, де англійська є універсальною мовою, цей дуже корисний матеріал був би доступніший ширшому колу читачів, якщо б був поданий в англійському перекладі. Історія й географія територій колишньої Югославії є мало відомі пересічному читачеві. Дві-три карти, які б показали ці землі за Австрійської імперії, тоді в міжвоєнний час і сьогоденні державні границі були б дуже корисні читачеві. Цікаво, що тираж книжки, 500 примірників, скромний. Було б добре, щоб копія цієї збірки знаходилася в бібліотеках, де є колекції про українську діаспору та історію наших громад.

Ця збірка пісень має велику вартість зі сторони народної творчості, історії української діаспори, в цьому випадку українських переселенців до колишньої Югославії та до пізнання культурних досягнень цієї “найменшої гілки української діаспори, яка зуміла вижити у непростих історичних обставинах і зберегти до сьогодні свою мову, культуру і народну творчість”. Ці пісні є доказом “любові до своєї далекої, утаємниченої, ніколи не баченої України”.

Ліда М. Василин,
Ліга Українок Канади,
відділ в Едмонтоні

ПОСТУП

українська радіопрограма

Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com

Facebook:
Lyubomyra Matviyas

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!

Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Steve M. Woloshyn

Sales Representative

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Mississauga, ON L5S 1X2

Office: 905-565-9200

Fax: 905-565-6677 Cell:
416-823-5551

www.SteveWoloshyn.com

Email:swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені,
\$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

Будьмо в КОНТАКТ-і

OMNI
TELEVISION

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443

Факс: (416) 516-4033

e-mail: homin@on.aibn.com

Купуйте
КЕФІР 2.5%
ВІД
СОКОЛИКА
для всієї родини

416-220-4687

Питайте у всіх українських магазинах Торонто та Місисага

BCU Financial

Spring into Savings

3.90%*
120 days

3.60%*
13 months

 /BCUFinancial

 /bcu-financial-group/

 @bcufinancialgroup

Visit your local BCU Branch or visit bcufinancial.com for more details.

* Terms and conditions apply: 120-day term and 13 month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from March 7, 2025. Rates are annual and subject to change.

BCU Financial
Кредитова Спілка Будучність

BCU SCHOLARSHIP PROGRAM 2025

BCU Financial recognizes the importance of education and volunteerism in shaping our youth’s character and empowering them to build a better future.

5 SCHOLARSHIPS & A BURSARY

- ✓ Oksana Prociuk Leadership Scholarship
- ✓ Wolodymyr Klish Memorial Scholarship
- ✓ BCU Scholarship
- ✓ BCU Founders Scholarship
- ✓ BCU High School Scholarship
- ✓ BCU Nova Buduchnist Student Bursary

NEW Deadline is
March 31, 2025

For more details, visit
bcufinancial.com/scholarships

↓ Apply Now!

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca